

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 247 (6251) ПОНЕДІЛОК, 28 ГРУДНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про Національну поліцію»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) у частині першій статті 43 слова «працівником органу внутрішніх справ» замінити словами «поліцейським і працівником Національної поліції»;

2) у частині дев'ятій статті 252 слова «працівників органів внутрішніх справ» замінити словами «поліцейських і працівників Національної поліції».

2. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у першому реченні частини першої статті 15 слова «органів внутрішніх справ» виключити, а після слів «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України» доповнити словом «поліцейські»;

2) в абзаці першому частини другої статті 140 слова «Міністерством внутрішніх справ України» замінити словами «уповноваженим підрозділом Національної поліції»;

3) у частині першій статті 187:

у пункті 1 слова «органу внутрішніх справ» замінити словами «органу Національної поліції»;

у пункті 2 слова «працівників органу внутрішніх справ» замінити словами «працівників Національної поліції»;

у пункті 5 слова «в органі внутрішніх справ» замінити словами «в органі Національної поліції»;

4) в абзаці першому частини першої статей 190, 191 і 194 слова «дозвіл органів внутрішніх справ» у всіх відмінках замінити словами «відповідний документ дозвільного характеру, виданий уповноваженим державним органом» у відповідному відмінку;

5) в абзаці першому статті 192 слова «в органах внутрішніх справ» замінити словами «в уповноваженому органі Міністерства внутрішніх справ України»;

6) в абзаці першому статті 193 слова «органами внутрішніх справ анульовано дозвіл» замінити словами «уповноваженим державним органом анульовано документ дозвільного характеру»;

7) у пункті 5 статті 213 слова «органами внутрішніх справ» замінити словами «органами Національної поліції»;

8) у частині другій статті 214 слова «органи внутрішніх справ» замінити словами «органи Національної поліції»;

9) у статті 222:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 222. Органи Національної поліції»;

у частині першій:

слова «Органи внутрішніх справ (Національна поліція)» замінити словами «Органи Національної поліції»;

після слів і цифр «(в частині перевищення нормативів вмісту забруднюючих речовин у відпрацьованих газах транспортних засобів)», «статті 128-129» і «частини перша, друга і третя статті 140» доповнити відповідно словами і цифрами «частина перша статті 44, стаття 441», «стаття 132^1» і «статті 148, 151», а слова і цифри «статті 189^2, 192, 194, 195» замінити словами і цифрами «статті 180, 181^1, частина перша статті 182, статті 183, 184, 189^2, 192, 194, 195»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Від імені органів Національної поліції розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право працівники органів і підрозділів Національної поліції, які мають спеціальні звання, відповідно до покладених на них повноважень»;

10) у частині першій і першому реченні частини третьої статті 264 слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

11) у частині першій статті 279^1 слова «підрозділу Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечує безпеку дорожнього руху» замінити словами «уповноваженого підрозділу Національної поліції»;

12) у статті 279^4:

у частині другій слова «підрозділу Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечує безпеку дорожнього руху» замінити словами «уповноваженого підрозділу Національної поліції»;

у частині третій слова «підрозділом Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечує безпеку дорожнього руху» замінити словами «уповноваженим підрозділом Національної поліції», а слова «органів внутрішніх справ» - словами «Національної поліції»;

13) у частині шостій статті 285 слова «органу внутрішніх справ» замінити словами «Міністерству внутрішніх справ України»;

14) частину другу статті 300 викласти в такій редакції:

«Орган Національної поліції забезпечує виконання постанови про адміністративний арешт у порядку, встановленому законами України»;

15) у частині першій статті 317 і частині першій статті 327 слова «органи внутрішніх справ» в усіх відмінках замінити словами «органи Національної поліції» у відповідному відмінку.

3. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356):

1) у статтях 337, 338 і 343 слово «міліція» в усіх відмінках замінити словами «Національна поліція» у відповідному відмінку;

2) у частинах першій і другій статті 340 слова «міліції або» виключити.

4. У Кримінально-виконавчому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21):

1) в абзаці сьомому частини першої статті 24 слова «Міністр внутрішніх справ України або спеціально уповноважені ним представники» замінити словами «Міністр внутрішніх справ України, Голова Національної поліції або спеціально уповноважені ними представники»;

2) у частині першій статті 30, частині третій статті 36, частині четвертій статті 40, частині третій статті 41, частині сьомій статті 46, абзаці першому частини четвертої і частині п'ятій статті 57 слова «орган внутрішніх справ» в усіх відмінках і числах замінити словами «орган Національної поліції» у відповідному відмінку і числі;

3) у частині другій статті 105 слова «начальника Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, місті Києві, Київській області, начальника управління Міністерства внутрішніх справ України в області, місті Севастополі - органів та підрозділів Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Голови Національної поліції, керівника територіального органу Національної поліції - органів і підрозділів Національної поліції»;

4) у частині шостій статті 106 слова «Про міліцію» замінити словами «Про Національну поліцію»;

5) у частині другій статті 159, частині другій статті 163, частинах першій і третій статті 164 та частині шостій статті 166 слова «орган внутрішніх справ» в усіх відмінках і числах замінити словами «орган Національної поліції» у відповідному відмінку і числі.

5. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492):

1) у частині першій статті 78 та частинах першій, третій і шостій статті 94 слова «орган внутрішніх справ» в усіх відмінках і числах замінити словами «орган Національної поліції» у відповідному відмінку і числі;

2) у частині першій статті 248 слова «органи внутрішніх справ» замінити словами «органи реєстрації місця проживання осіб».

6. У статті 272 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446) слова «орган внутрішніх справ» в усіх відмінках і числах замінити словами «орган Національної поліції» у відповідному відмінку і числі.

7. У пункті 5 частини першої статті 91 Лісового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 21, ст. 170) слова «в органи внутрішніх справ» замінити словами «до органів Національної поліції».

8. У Повітряному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 48-49, ст. 536):

1) у пунктах 30 і 31 частини першої статті 1 та абзаці третьому частини четвертої статті 4 слова «органи внутрішніх справ» в усіх відмінках замінити словами «органи Національної поліції» у відповідному відмінку;

2) у частині сьомій статті 119 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції».

9. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88):

1) у пунктах 8 і 17 частини першої статті 3, підпункті «а» пункту 1 частини першої і частині третій статті 38, частині першій статті 41, частині першій статті 143, частині другій статті 166, частинах третій - п'ятій статті 181, пункті 2 частини другої та частині п'ятій статті 195, частині першій статті 216, частині шостій статті 232, частині четвертій статті 263, у тексті статті 496, частині першій статті 500 та частині третій статті 501 слова «орган внутрішніх справ» в усіх відмінках і числах замінити словами «орган Національної поліції» у відповідному відмінку і числі;

2) в абзаці сьомому пункту 1 частини п'ятої статті 216 слова «органів внутрішніх справ» виключити, а після слів «органів та підрозділів цивільного захисту» доповнити словами «вищого складу Національної поліції»;

3) у статті 246:

у частині п'ятій:

в абзаці четвертому слова «начальником головного, самостійного управління Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «начальником головного, самостійного управління, департаменту апарату Національної поліції, територіальних органів Національної поліції та його відокремлених підрозділів», а слова «головного управління, управління Міністерства внутрішніх справ України» виключити;

в абзаці п'ятому слова «Міністром внутрішніх справ України» замінити словами «Головою Національної поліції»;

у частині шостій слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції»;

4) у частині четвертій статті 575 слова «центрального апарату органу внутрішніх справ» замінити словами «апарату Національної поліції, центрального апарату»;

5) частину четверту статті 607 після слів «Міністерству внутрішніх справ України» доповнити словами «та Національній поліції».

10. У Законі України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 16, ст. 198; Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 48, ст. 682):

1) у частині другій статті 14 слова «спеціалізовані органи Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «уповноважені підрозділи органу Національної поліції»;

2) у частині п'ятій статті 21 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції».

11. У частині першій статті 58 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546) слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції».

12. У Законі України «Про пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 3, ст. 10; 1993 р., № 29, ст. 303; 1994 р., № 24, ст. 179):

1) у статті 4:

перше речення викласти в такій редакції:

«Умови, норми та порядок пенсійного забезпечення військовослужбовців, а також осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, поліцейських та членів їхніх сімей встановлюються Законом України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб»;

третє речення після слів «осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ» доповнити словом «поліцейських»;

2) у статті 16:

у назві слова «та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ» замінити словами «осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та поліцейських»;

абзац перший частини першої після слів «особи начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ» доповнити словами «та поліцейські», а після слів «осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ» - словами «та поліцейських»;

3) у пункті «в» частини третьої статті 56 слова «та органах внутрішніх справ» замінити словами «внутрішніх справ та Національної поліції»;

4) у пункті «а» статті 77 слова «Законом України про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ» замінити словами «Законом України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб».

13. У пункті 12 статті 24 Закону України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382; 2013 р., № 21, ст. 208) слова «органам внутрішніх справ» замінити словами «органам Національної поліції».

14. У Законі України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 358 із наступними змінами):

1) у пункті 1 статті 4 слова «Про міліцію» замінити словами «Про Національну поліцію»;

2) у підпункті «а» пункту 3 статті 5 слова «органи внутрішніх справ України» замінити словами «органи Національної поліції»;

3) у назві статті 11 слова «органів внутрішніх справ і» виключити;

4) у пункті 6 статті 12 слова «інші органи внутрішніх справ» замінити словами «органи Національної поліції»;

5) у статті 16:

у назві, пунктах 1 і 2 слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції»;

у пунктах 3 і 4 слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

у пунктах 5 і 6 слова «та інші органи внутрішніх справ» у всіх відмінках замінити словами «органи Національної поліції» у відповідному відмінку;

6) у пункті 1 статті 17 і абзаці першому пункту 5 статті 18 слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

7) у пункті 1 статті 19 слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

8) в абзаці першому пункту 2 статті 23 слова «Міністра внутрішніх справ України» замінити словами «Голови Національної поліції»;

9) у статті 24:

у підпункті «а» пункту 1 слова «Міністерства внутрішніх справ і Служби безпеки України» замінити словами «Служби безпеки України і підрозділів Національної поліції»;

у пункті 2 слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції»;

10) у підпункті «д» пункту 1 статті 25 слова «Міністра внутрішніх справ» замінити словами «Голову Національної поліції».

15. У частині четвертій статті 18 Закону України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420; 2009 р., № 19, ст. 258; 2013 р., № 41, ст. 550; 2014 р., № 25, ст. 890) слова «органи внутрішніх справ» замінити словами «органи Національної поліції».

16. У Законі України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 5-6, ст. 53; 2014 р., № 20-21, ст. 712; 2015 р., № 2-3, ст. 12, № 21, ст. 134):

1) у частині третій статті 41 слова «внутрішніх справ» виключити, а після слів «органів доходів і зборів» доповнити словами «Національної поліції»;

2) у пункті 17 частини першої статті 44 слова «працівників органів внутрішніх справ» замінити словом «поліцейських»;

3) у статті 47:

у назві слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

у частині першій слова «зобов'язані надавати» замінити словом «надають»;

у частині третій слова «Міністерство внутрішніх справ України» замінити словами «орган Національної поліції»;

4) у частині тринадцятій статті 102 слова «внутрішніх справ» виключити;

5) у частині третій статті 105 слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції».

17. У Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324 із наступними змінами):

1) в абзаці п'ятому частини сьомої статті 14 слова «структурного підрозділу районного (міського) органу внутрішніх справ» замінити словами «уповноваженого підрозділу органу Національної поліції»;

2) в абзаці шостому частини першої статті 16 слова «органу внутрішніх справ» замінити словами «органу Національної поліції»;

3) частину другу статті 33 після слів «Служби зовнішньої розвідки України» доповнити словами «Національної поліції»;

4) у статті 37:

абзац п'ятий пункту 2 частини першої після слів «звільнені зі служби» доповнити словами «поліцейські, особи»;

в абзаці третьому пункту 2 частини п'ятої слова «в органи внутрішніх справ» замінити словами «до Національної поліції»;

5) у статті 38:

частину другу доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«надсилати у двотижневий строк до військових комісаріатів або органів місцевого самоврядування, що ведуть військовий облік, відомості про осіб, які отримали громадянство України і повинні бути взяті на військовий облік»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Органи Національної поліції у встановленому законом порядку зобов'язані за зверненнями військових комісаріатів або органів місцевого самоврядування, що ведуть військовий облік, проводити розшук, затримання і доставку до військових комісаріатів громадян, які ухиляються від виконання військового обов'язку, а також надсилати у двотижневий строк до військових комісаріатів або органів місцевого самоврядування, що ведуть військовий облік, відомості про випадки виявлення громадян, які не перебувають, проте повинні перебувати на військовому обліку».

18. У Законі України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399 із наступними змінами):

1) абзац перший преамбули і частину першу статті 1 після слів «органах внутрішніх справ» доповнити словами «Національній поліції»;

2) пункт «б» статті 1^2 після слів «особи начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ України» доповнити словом «поліцейські»;

3) у статті 2:

у частині другій слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції»;

у частині четвертій слова «посади начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ до підрозділів патрульної служби міліції особливого призначення» замінити словами «посади поліцейських до підрозділів поліції особливого призначення»;

4) у статті 9:

перше речення частини першої після слів «за станом здоров'я» доповнити словами і цифрами «працівникам міліції (особам рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ), які на момент опублікування Закону України «Про Національну поліцію» проходили службу в органах внутрішніх справ, мали календарну вислугу не менше п'яти років і до 7 листопада 2015 року були звільнені із служби в органах внутрішніх справ незалежно від підстав звільнення та продовжили роботу в Міністерстві внутрішніх справ або Національній поліції (їхніх територіальних органах, закладах і установах) на посадах, що заміщуються державними службовцями відповідно до Закону України «Про державну службу», а в навчальних, медичних закладах та науково-дослідних установах - на будь-яких посадах»;

частину четверту після слів «Міністерством внутрішніх справ України» доповнити словами «Національною поліцією»;

у частині п'ятій слова «Особам офіцерського складу» замінити

ПРОДОВЖЕННЯ НА 2—4 -Й СТОР.

словами «Поліцейським, особам офіцерського складу», а після слів «службі в органах внутрішніх справ» доповнити словами «Національній поліції»;

5) абзац перший пункту «б» частини першої статті 12 після слів «в органах внутрішніх справ» доповнити словами «Національній поліції»;

6) у статті 17:

у частині першій:

пункти «в», «г», «ж» і «з» після слів «органах внутрішніх справ» доповнити словами «Національній поліції»;

пункт «и» після слів «органи внутрішніх справ» доповнити словами «Національну поліцію», а після слів «Міністерством внутрішніх справ України» - словами «Національною поліцією»;

частину другу після слів «До вислуги років» доповнити словом «поліцейським», а після слів «службу до органів внутрішніх справ» - словами «Національної поліції»;

7) частину другу статті 17^2 після слів «органах внутрішніх справ» доповнити словами «Національній поліції»;

8) в абзаці четвертому статті 22 слова і цифри «і державної пожежної охорони - 120 відсотків» замінити словами і цифрами «і державної пожежної охорони, осіб молодшого складу Національної поліції - 120 відсотків», а слова і цифри «і державної пожежної охорони - 130 відсотків» - словами і цифрами «і державної пожежної охорони, осіб середнього і вищого складу Національної поліції - 130 відсотків»;

9) у статті 30:

у частині шостій слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «Міністерства внутрішніх справ України»;

частину сьому після слів «органах внутрішніх справ» доповнити словами «Національній поліції»;

10) у статті 43:

у другому реченні частини дев'ятої слова «полковника міліції» замінити словами «полковника поліції (міліції)»;

частину десяту після слів «особам начальницького складу органів внутрішніх справ» доповнити словом «поліцейським», а після слів «осіб начальницького складу органів внутрішніх справ» - словом «поліцейських»;

частину чотирнадцяту після слів «з числа військовослужбовців» доповнити словом «поліцейських».

19. У Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303 із наступними змінами):

1) у статті 3 слово «міліцію» замінити словами «Національну поліцію»;

2) абзац другий частини першої статті 5 викласти в такій редакції:

«Національної поліції - підрозділами кримінальної та спеціальної поліції»;

3) у частині четвертій статті 7 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції»;

4) у пункті 19 частини першої статті 8 слова «про міліцію» замінити словами «про Національну поліцію»;

5) у статті 9:

у частинах першій і третій слова «внутрішніх справ, підрозділу внутрішньої безпеки МВС» замінити словами «Національної поліції або начальником відокремленого підрозділу територіального органу Національної поліції»;

у частинах другій і восьмій слова «Міністерство внутрішніх справ України» у всіх відмінках замінити словами «Національна поліція» у відповідному відмінку;

6) у статті 9^1:

у першому реченні частини другої слова «начальниками головних, самостійних управлінь Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Головою Національної поліції або його уповноваженими заступниками, начальниками департаментів апарату центрального органу управління Національної поліції», а слова «головних управлінь, управлінь Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві, Севастополі» - словами «територіальних (у тому числі міжрегіональних) органів Національної поліції або їхніми уповноваженими заступниками»;

у частині третій слова «Міністром внутрішніх справ України» замінити словами «Головою Національної поліції».

20. У Законі України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338 із наступними змінами):

1) частину другу статті 3 виключити;

2) у статті 4:

в абзаці тринадцятому слова «у відповідних підрозділах Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України»;

доповнити абзацами сімнадцятим і вісімнадцятим такого змісту:

«визначення порядку функціонування системи фіксації правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі.

Джерелами фінансування системи фіксації правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі можуть бути кошти державного та місцевих бюджетів, виділені в порядку та обсягах, передбачених законодавством, кошти приватних інвесторів, у тому числі залучені за моделлю державно-приватного партнерства, залучені кошти, включаючи кредити банків та інших фінансово-кредитних установ, кошти з інших джерел, не заборонених законодавством»;

3) в абзаці шістнадцятому статті 9 слово «міліції» замінити словами «Національної поліції»;

4) у статті 14:

в абзаці п'ятому частини третьої і частині четвертій слова «Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «Національної поліції»;

у частині шостій слова «Працівники органів внутрішніх справ» замінити словами «Поліцейські, працівники»;

5) у частині восьмій статті 15 слова «у відповідних підрозділах Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «в територіальних органах Міністерства внутрішніх справ України»;

6) у статті 16:

в абзаці шостому частини першої слова «працівникам міліції та» замінити словами «поліцейським та працівникам»;

в абзацах другому і третьому частини другої слова «працівників міліції» замінити словом «поліцейського»;

у частині третій:

у пункті «а» слова «працівникам міліції та» замінити словами «поліцейським та працівникам»;

у пункті «б» слова «працівникам міліції» замінити словом «поліцейським»;

7) частину четверту статті 20 після слів «Міністерство внутрішніх справ України» доповнити словами «Національна поліція»;

8) у статті 25:

у частині першій слова «працівників органів внутрішніх справ і» замінити словами «поліцейських і працівників»;

частину третю виключити;

9) у статті 26:

у частині першій слова «Міністерством внутрішніх справ України» замінити словами «Національною поліцією»;

у частині третій слова «Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «Національної поліції»;

10) у статті 26^1:

частину другу викласти в такій редакції:

«Безпечний та безперешкодний проїзд транспортних засобів з особами, зазначеними в частині першій цієї статті, забезпечується відповідними підрозділами Національної поліції, Управління державної охорони України шляхом запровадження тимчасових обмежень, заборони руху інших учасників дорожнього руху або його регулювання відповідними підрозділами Національної поліції. Супроводження таких транспортних засобів здійснюється відповідними підрозділами Національної поліції з використанням спеціальних автомобілів або мотоциклів з розпізнавальним фарбуванням і написами відповідно до вимог стандартів та увімкненими спеціальними світловими і в разі потреби звуковими сигнальними пристроями»;

у частині третій слово «міліції» замінити словами «Національної поліції»;

у частині шостій слова «спеціальними відповідними підрозділами Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «відповідними підрозділами Національної поліції»;

11) у статті 27:

у частині першій слова «Міністерство внутрішніх справ України» у всіх відмінках замінити словами «відповідні підрозділи Національної поліції» у відповідному відмінку;

у частині четвертій слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції»;

12) у частині третій статті 29 слова «спільно з Міністерством внутрішніх справ України» виключити;

13) у першому реченні частини п'ятої статті 30 слова «Міністерством внутрішніх справ України» замінити словами «територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України»;

14) у статті 34:

у частині четвертій слова «відповідними підрозділами Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України»;

у частинах п'ятій і шостій слова «Державтоінспекція Міністерства внутрішніх справ України» у всіх відмінках замінити словами «Міністерство внутрішніх справ України» у відповідному відмінку;

у частині дванадцятій слова «у відповідних підрозділах Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України»;

15) у статті 34^1:

у частині першій слова «Державтоінспекція Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Міністерство внутрішніх справ України»;

у частині другій слово «Державтоінспекції» виключити;

у частині третій слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

16) у статті 35:

у частинах першій і п'ятій слова «у відповідних підрозділах Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України»;

у частині дванадцятій слова «органам внутрішніх справ» замінити словами «Міністерству внутрішніх справ України, Національній поліції»;

17) у частині першій статті 47 слова «Державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції»;

18) у статті 48:

у назві слова «і посадових осіб органів Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «поліцейських і посадових осіб»;

у частині першій слова «відповідні посадові особи органів Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «поліцейські і відповідні посадові особи», а після слів «надання домедичної» доповнити словами «і медичної»;

у частині третій слова «Посадові особи Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Поліцейські, посадові особи», а після слів «надання домедичної» доповнити словами «і медичної»;

19) у статті 52 слова «Міністерством внутрішніх справ України» замінити словами «Національною поліцією»;

20) статтю 52^1 викласти в такій редакції:

«Стаття 52^1. Повноваження Міністерства внутрішніх справ України у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху

До повноважень Міністерства внутрішніх справ України у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху належать:

участь у формуванні та реалізації в межах своїх повноважень державної політики щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, підготовка проектів законів та інших нормативно-правових актів, у тому числі правил, норм та стандартів, державних і регіональних програм щодо забезпечення безпеки дорожнього руху та його учасників;

здійснення у випадках, передбачених законом, державної реєстрації та обліку транспортних засобів, приймання іспитів для отримання права керування транспортними засобами і видача відповідних документів;

погодження проектів конструкцій транспортних засобів у частині дотримання вимог щодо забезпечення безпеки дорожнього руху;

ведення автоматизованого обліку, накопичення, оброблення та використання відомостей про транспортні засоби, що підлягають державній і відомчій реєстрації, та про їхніх власників;

здійснення у випадках, передбачених законом, контролю за внесенням обов'язкових платежів власниками транспортних засобів;

забезпечення організації та здійснення контролю за підготовкою, перепідготовкою та підвищенням кваліфікації водіїв транспортних засобів, обліком суб'єктів підприємницької діяльності всіх форм власності, що провадять таку діяльність, а також за прийманням іспитів з перевірки знань правил перевезення небезпечних вантажів автомобільним транспортом та видачею відповідних свідоцтв установленого зразка;

ведення обліку торговельних організацій, підприємств-виробників та суб'єктів підприємницької діяльності всіх форм власності, що реалізують транспортні засоби або номерні складові частини до них, видача їм у встановленому порядку бланків довідок-рахунків, актів приймання-передавання транспортних засобів, а також номерних знаків для разових поїздок;

ведення реєстру суб'єктів здійснення обов'язкового технічного контролю та державного контролю за додержанням такими суб'єктами вимог законодавства у цій сфері;

ведення автоматизованого обліку адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху;

формування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, загальнодержавної бази даних про результати обов'язкового технічного контролю транспортних засобів на підставі інформації про результати перевірки технічного стану транспортного засобу, що надається суб'єктами проведення обов'язкового технічного контролю, та інформації про укладення договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, що підлягають обов'язковому технічному контролю, що надається страховиками»;

21) розділ X доповнити статтею 52^3 такого змісту:

«Стаття 52^3. Повноваження Національної поліції у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху

До повноважень Національної поліції у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху належать:

участь у реалізації в межах своїх повноважень державної політики у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху;

забезпечення безпеки дорожнього руху;

організація супроводження і забезпечення безпечного руху транспортних засобів спеціального призначення;

погодження відповідно до вимог цього Закону, інших законодавчих актів проектів на будівництво, реконструкцію і ремонт автомобільних доріг, залізничних переїздів, комплексів дорожнього сервісу та інших споруд у межах відведення автомобільних доріг або червоних ліній міських вулиць і доріг;

погодження поданих у встановленому порядку пропозицій стосовно обладнання засобами організації дорожнього руху місць виконання дорожніх робіт, проектів та схем організації дорожнього руху, маршрутів руху пасажирського транспорту, маршрутів організованого руху громадян і місць їх збору, порядку проведення спортивних та інших масових заходів, які можуть створити перешкоди дорожньому руху;

видача в установленому порядку у випадках, передбачених законом, дозволів на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні;

здійснення контролю за безпекою дорожнього руху під час надання послуг з перевезення пасажирів чи вантажів, у тому числі небезпечних, додержанням законодавства у зазначеній сфері, розробленням і видачею в установленому порядку документів щодо погодження маршрутів руху транспортних засобів під час дорожнього перевезення небезпечних вантажів;

інформування учасників дорожнього руху про фіксацію фактів правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі.

Національна поліція також здійснює контроль за правомірністю експлуатації транспортних засобів на вулично-дорожній мережі, виконанням установлених Кабінетом Міністрів України правил паркування транспортних засобів у частині забезпечення безпеки дорожнього руху на майданчиках для паркування, а у випадках та порядку, визначених законом, тимчасово затримує і доставляє транспортний засіб, у тому числі з використанням спеціальних транспортних засобів (коли розміщення затриманого транспортного засобу суттєво перешкоджає дорожньому руху), на спеціальні майданчики чи стоянки для тимчасового зберігання, відповідно до закону тимчасово вилучає посвідчення водія».

21. У пункті 8 частини другої статті 98 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 32-33, ст. 413; 2014 р., № 11, ст. 132) слова «органам внутрішніх справ» замінити словами «органам Національної поліції».

22. У Законі України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 6:

абзац другий пункту 2 після слів «Служби зовнішньої розвідки України» доповнити словом «поліцейські»;

абзац перший пункту 19 після слів «військовослужбовців військових прокуратур» доповнити словом «поліцейські»;

2) у частині другій статті 7:

пункт 11 після слів «військовослужбовців військових прокуратур» доповнити словом «поліцейських»;

пункт 12 після слів «Міністерства внутрішніх справ України» доповнити словами «Національної поліції»;

пункт 13 після слів «Міністерства внутрішніх справ України» та «Міністерством внутрішніх справ України» доповнити відповідно словами «Національної поліції» та «Національною поліцією»;

3) у пункті 1 статті 10:

абзац четвертий після слів «осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ України» доповнити словом «поліцейських»;

абзац восьмий після слів «військовослужбовців військових прокуратур» доповнити словом «поліцейських»;

4) частину другу статті 17^1 після слова «Військовослужбовцям» доповнити словом «поліцейським».

23. У Законі України «Про статус народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 212 із наступними змінами):

1) у частині шостій статті 20:

у першому реченні абзацу першого слова «атестованим працівником органів Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «поліцейським, атестованим працівником органів»;

в абзаці третьому слова «законом про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та Державної кримінально-виконавчої служби України» замінити словами «Законом України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб»;

2) у частині четвертій статті 28 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції».

24. У частині другій статті 4 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102 із наступними змінами) слова «осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ і» замінити словами «поліцейських, осіб начальницького і рядового складу».

25. У Законі України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 50 із наступними змінами):

1) в абзаці першому пункту 1 статті 2 слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції»;

2) у статті 4 слова «Про міліцію» замінити словами «Про Національну поліцію»;

3) у пункті «а» статті 14 слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції»;

4) у частині першій статті 24 слова «Міністр внутрішніх справ України» виключити, а після слів «Голова Верховного Суду України» доповнити словами «Голова Національної поліції».

26. У частині першій статті 28 Закону України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 51; 2003 р., № 16, ст. 124; 2009 р., № 36-37, ст. 511; 2015 р., № 2-3, ст. 12) слова «Міністерство внутрішніх справ України» замінити словами «Національна поліція».

27. У частині другій статті 9 Закону України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490; 2014 р., № 47, ст. 2051; 2015 р., № 2-3, ст. 12) слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції».

28. У Законі України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 110 із наступними змінами):

1) у статті 7 слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції»;

2) у пункті 5 частини п'ятої статті 11 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції»;

3) у частині четвертій статті 14 слова «органи міліції» замінити словами «органи Національної поліції».

29. У Законі України «Про Антимонопольний комітет України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 50, ст. 472 із наступними змінами):

1) у пункті 8 частини першої статті 7, пункті 6 частини другої статті 15, пункті 10 частини першої статті 16, пункті 9 частини першої статті 17 слова «працівників органів внутрішніх справ» замінити словом «поліцейських»;

2) у пункті 9 частини першої статті 7, пункті 7 частини другої статті 15, пункті 11 частини першої статті 16, пункті 10 частини першої статті 17 слова «працівників органів внутрішніх справ» замінити словами «поліцейських, працівників».

30. У Законі України «Про попереднє ув'язнення» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 360 із наступними змінами):

1) абзац десятий частини другої статті 8 після слів «органах внутрішніх справ» доповнити словами «Національної поліції»;

2) у частині третій статті 19 слова «начальника Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Криму, місті Києві, Київській області, начальника управління Міністерства внутрішніх справ України в області - органів та підрозділів Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Голови Національної поліції, начальника територіального органу Національної поліції - органів та підрозділів Національної поліції»;

3) в абзаці п'ятому частини третьої статті 21 слова «Про міліцію» замінити словами «Про Національну поліцію».

31. У частині шостій статті 30^1 Закону України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383; 2009 р., № 13, ст. 161) слова «представників органів внутрішніх справ» замінити словом «поліцейських».

32. У статті 6 Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 18, ст. 101; 2003 р., № 27, ст. 209; 2013 р., № 40, ст. 522; 2014 р., № 12, ст. 178):

1) у пункті 9 частини першої слово «міліції» замінити словами «Національної поліції»;

2) у частині четвертій слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції».

33. У Законі України «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 52, ст. 455 із наступними змінами):

1) у статті 1 слова «органами внутрішніх справ» замінити словами «органами Національної поліції»;

2) у пункті «в» статей 3 і 4 слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

3) у статті 5:

в абзаці третьому частини першої слова «начальника органу внутрішніх справ» замінити словами «начальника органу Національної поліції»;

у частині другій слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції»;

у частині восьмій слова «начальнику районного (міського) відділу (управління) внутрішніх справ» замінити словами «начальнику органу Національної поліції»;

у частині дев'ятій слова «органу внутрішніх справ» замінити словами «органу Національної поліції»;

4) у частині другій статті 6 слова «відповідного органу внутрішніх справ» замінити словами «відповідного органу Національної поліції»;

5) у статті 8:

в абзаці першому частини першої слова «начальника органу внутрішніх справ» замінити словами «начальника органу Національної поліції»;

у пункті «а» частини третьої слова «органом внутрішніх справ» замінити словами «органом Національної поліції»;

6) у статті 9:

у пункті «а» слова «в органі внутрішніх справ» замінити словами «в органі Національної поліції»;

у пункті «б» слово «міліції» замінити словами «органу Національної поліції»;

у пункті «в» слова «працівників міліції» замінити словом «поліцейських»;

у пункті «г» слово «міліції» замінити словом «поліцейського», а слова «в місцевому органі внутрішніх справ» - словами «у відповідному органі Національної поліції»;

7) у частині другій статті 10 слова «начальника органу внутрішніх справ» замінити словами «начальника органу Національної поліції»;

8) у частині першій статті 13 слова «Міністерство внутрішніх справ України, Головне управління Міністерства внутрішніх справ України в Криму, управління внутрішніх справ областей, міст і на транспорті» замінити словами «органи Національної поліції».

34. Статтю 15 Закону України «Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянинові незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування, прокуратури і суду» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 1, ст. 1 із наступними змінами) після слів «Державної кримінально-виконавчої служби України» доповнити словом «поліцейським».

35. У Законі України «Про транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 51, ст. 446; 2001 р., № 9, ст. 38; 2015 р., № 21, ст. 134):

1) у частині восьмій статті 14 слова «державний пожежний нагляд на транспорті» виключити, а слова «органами Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «органами Національної поліції»;

2) у частині другій статті 15 слова «органи внутрішніх справ, Цивільної оборони України» замінити словами «органи та підрозділи Національної поліції, цивільного захисту».

36. У частині третій статті 42 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 27, ст. 218) слова «працівників органів внутрішніх справ» замінити словом «поліцейських».

37. У статті 19 Закону України «Про поводження з радіоактивними відходами» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 27, ст. 198):

1) у частині третій слова «Міністерство внутрішніх справ України» замінити словами «Національна поліція»;

2) у частині четвертій слова «відповідними службами Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «відповідними підрозділами Національної поліції».

38. У Законі України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 10, ст. 62; 2007 р., № 10, ст. 89; 2014 р., № 2-3, ст. 41, № 20-21, ст. 712):

1) в абзаці дванадцятому статті 1 слова «працівника органів внутрішніх справ» замінити словом «поліцейського»;

2) у частині першій статті 3 слова «Міністерство внутрішніх справ України» замінити словами «Національна поліція»;

3) у статті 8:

у частині першій слова «посадовими особами органів Міністерства внутрішніх справ України і» замінити словами «поліцейськими, посадовими особами»;

у частинах другій і третій слова «в органи внутрішніх справ» замінити словами «в органи Національної поліції»;

4) у частині першій статті 12 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції»;

5) у частині першій статті 13:

у першому реченні слова «працівників органів Міністерства внутрішніх справ України» замінити словом «поліцейських»;

у другому реченні слова «органом внутрішніх справ» замінити словами «органом Національної поліції»;

6) у статті 16:

у першому реченні частини першої слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

у частині третій слова «органами внутрішніх справ» замінити словами «органами Національної поліції»;

у частині четвертій слова «органом внутрішніх справ» замінити словами «органом Національної поліції».

39. У Законі України «Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 10, ст. 89; 2013 р., № 2, ст. 9; 2014 р., № 2-3, ст. 41):

1) у частині дев'ятій статті 7 слова «Міністерству внутрішніх справ України» замінити словами «Національній поліції»;

2) в абзаці п'ятому частини четвертої статті 8 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції»;

3) у частині другій статті 10 слова «Міністерству внутрішніх справ України» замінити словами «Національній поліції»;

4) у статті 11:

у частині першій слова «Міністерством внутрішніх справ України» замінити словами «Національною поліцією»;

у частині третій слова «приймається Міністерством внутрішніх справ України» замінити словами «приймається центральним органом управління Національної поліції»;

у частині шостій слова «Міністерству внутрішніх справ України» замінити словами «Національній поліції»;

5) у частині десятій статті 24 слова «підрозділами Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «відповідними підрозділами Національної поліції»;

6) у частині третій статті 25 слова «Міністерством внутрішніх справ України» замінити словами «органами Національної поліції»;

7) у статті 31:

у частині першій слова «Міністерством внутрішніх справ України» замінити словами «органами Національної поліції»;

у частині другій слова «органів внутрішніх справ України» замінити словами «органів Національної поліції»;

8) у частині другій статті 33 слова «Міністерству внутрішніх справ України» замінити словами «Національній поліції».

40. У Законі України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 6, ст. 35 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1:

абзац третій викласти в такій редакції:

«уповноважені підрозділи органів Національної поліції»;

в абзаці четвертому слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

2) у статті 5:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Уповноважені підрозділи органів Національної поліції»;

у частині другій:

в абзаці першому слова «Уповноважені підрозділи органів внутрішніх справ» замінити словами «Уповноважені підрозділи органів Національної поліції»;

в абзаці двадцять шостому слова «органи внутрішніх справ» замінити словами «органи Національної поліції»;

у частині третій слова «Уповноважені підрозділи органів внутрішніх справ» замінити словами «Уповноважені підрозділи органів Національної поліції»;

3) у статті 7:

у частині першій слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

у пункті 4 частини четвертої слова «уповноваженому підрозділу органів внутрішніх справ» замінити словами «уповноваженому підрозділу органів Національної поліції»;

4) у статті 17 слова «уповноваженими підрозділами органів внутрішніх справ» замінити словами «уповноваженими підрозділами органів Національної поліції».

41. У частинах другій, третій і четвертій статті 22 Закону України «Про космічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 1, ст. 2; 2012 р., № 28, ст. 308; 2014 р., № 5, ст. 62) слова «Міністерством внутрішніх справ України» замінити словами «центральним органом управління Національної поліції».

42. У частині третій статті 10 Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292) слова «органи внутрішніх справ» замінити словами «органи Національної поліції».

43. У частині третій статті 15 Закону України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62) слово «міліції» замінити словами «Національної поліції».

44. У частині другій статті 19 Закону України «Про трубопровідний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 29, ст. 139) слова «органами Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «органами Національної поліції».

45. У Законі України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50 із наступними змінами):

1) у пункті 7 частини першої статті 20 слова «Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «Національної поліції»;

2) в абзаці четвертому частини третьої статті 40 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції».

46. В абзаці другому пункту 8 статті 13 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 20, ст. 99; 2013 р., № 41, ст. 552) слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції».

47. У пункті 7 статті 1 Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237; 1998 р., № 49, ст. 303; 2013 р., № 18, ст. 163, № 43, ст. 618) слова «в підрозділах Державної автомобільної інспекції» замінити словами «територіальними органами».

48. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

1) у пункті 40 частини першої статті 26 слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

2) у статті 38:

у підпункті 2 пункту «а» частини першої слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції»;

пункти 2 і 3 частини другої викласти в такій редакції:

«2) сприяння органам та підрозділам центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), в забезпеченні додержання правил паспортної системи;

3) вирішення спільно з відповідними органами Національної поліції питань щодо створення належних умов для служби та відпочинку поліцейських»;

3) у пункті 36 частини першої статті 43 слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції».

49. У пункті 26 частини другої статті 9 Закону України «Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 29, ст. 191) слова «начальника Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Криму» замінити словами «начальника Головного управління Національної поліції в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі».

50. У Законі України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 35, ст. 236; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 10-11, ст. 137):

1) у частині другій статті 10 слова «Міністерство внутрішніх справ України» замінити словами «Національна поліція»;

2) у частині першій статті 18:

у пункті 3 слова «відповідними підрозділами міліції» замінити словами «відповідними підрозділами Національної поліції»;

у пункті 7 слова «Про міліцію» замінити словами «Про Національну поліцію».

51. У Законі України «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 9, ст. 34; 2007 р., № 33, ст. 438; 2014 р., № 4, ст. 61):

1) друге речення абзацу другого частини другої статті 18 після слів «Міністерства внутрішніх справ України» доповнити словами «Національної поліції»;

2) у частині другій статті 21 слова «органами внутрішніх справ» замінити словами «органами Національної поліції».

52. У Законі України «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ і деяких інших осіб та їх соціальний захист» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 40-41, ст. 249 із наступними змінами):

1) преамбулу та частину третю статті 1 після слів «органи внутрішніх справ» у всіх відмінках доповнити словами «Національна поліція» у відповідному відмінку;

2) пункти 1 і 3 статті 5 після слів «в органах внутрішніх справ» доповнити словами «Національній поліції»;

3) назву та текст Закону після слів «ветеран органів внутрішніх справ» у всіх відмінках і числах доповнити словами «ветеран Національної поліції» у відповідному відмінку і числі.

53. У статті 8 Закону України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 260; 2011 р., № 23, ст. 160; 2015 р., №№ 7-9, ст. 55) слова «у відповідних підрозділах Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України».

54. У Законі України «Про гуманітарну допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 451; 2003 р., № 27, ст. 209; 2013 р., № 2, ст. 4; 2014 р., № 4, ст. 61; 2015 р., № 39, ст. 377):

1) частину другу статті 4 після слів «Міністерством внутрішніх справ України» доповнити словами «органами Національної поліції»;

2) абзац другий частини другої статті 6 доповнити словами «органів Національної поліції»;

3) у частині сьомій статті 9 слова «Міністерство внутрішніх справ України забезпечує» замінити словами «Органи Національної поліції забезпечують».

55. У Законі України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 45, ст. 397; 2006 р., № 14, ст. 116; 2009 р., № 36-37, ст. 511; 2015 р., № 2-3, ст. 12, № 39, ст. 375):

1) у частині другій статті 3 слова «органах внутрішніх справ» замінити словами «Національній поліції»;

2) у частині дев'ятій статті 41 слова «працівників органів внутрішніх справ» замінити словами «поліцейських, працівників».

56. У Законі України «Про участь України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 202; 2004 р., № 7, ст. 50; 2013 р., № 38, ст. 499; 2015 р., № 21, ст. 139):

1) у статті 1:

в абзаці дев'ятому слова «міліцейських (поліцейських)» замінити словом «поліцейських»;

в абзаці тринадцятому слова «особи начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та інших» замінити словами «поліцейські, особи начальницького і рядового складу»;

2) у другому реченні частини першої статті 3 слова «працівникам органів внутрішніх справ» замінити словами «поліцейським, працівникам»;

3) у частині першій статті 5 слова «особами начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ» замінити словами «поліцейськими, особами начальницького і рядового складу».

57. У Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19-20, ст. 142):

1) у пункті 11 частини третьої статті 11, статті 40 та пункті 7 частини першої статті 47 слова «органи внутрішніх справ» в усіх відмінках замінити словами «органи Національної поліції» у відповідному відмінку;

2) у частині п'ятій статті 78 слова «органів внутрішніх справ» замінити словом «поліцейських»;

3) у тексті Закону слова «працівники органів внутрішніх справ» в усіх відмінках замінити словом «поліцейські» у відповідному відмінку.

58. У Законі України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190; 2004 р., № 19, ст. 252; 2013 р., № 48, ст. 682):

1) у пункті 6 статті 25 слова «органам внутрішніх справ» замінити словами «органам та підрозділам центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції)»;

2) частину другу статті 36 та пункт 6 частини першої статті 39 після слів «Міністерства внутрішніх справ України» доповнити словами «Національної поліції».

59. В абзаці шостому статті 189 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 194), слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту».

60. У Статуті гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України, затвердженому Законом України «Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 196; 2005 р., № 3, ст. 76; 2013 р., № 21, ст. 208, № 37, ст. 490):

1) в абзацах шістнадцятому і дев'ятнадцятому частини другої статті 23 слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції»;

2) у частині другій статті 49 слово «міліцією» замінити словом «поліцейським»;

3) у статті 51 слово «міліцією» замінити словами «органами і підрозділами Національної поліції»;

4) у статті 52:

у частині другій слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

у частині третій слова «органами внутрішніх справ, найближчими постами міліції» замінити словами «органами Національної поліції»;

5) у частині другій статті 53:

в абзаці шостому слова «органами внутрішніх справ» замінити словами «органами Національної поліції»;

в абзаці сьомому слово «міліцією» замінити словами «органами та підрозділами Національної поліції».

61. У Законі України «Про вибори Президента України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 20-21, ст. 291 із наступними змінами):

1) у частині дев'ятій статті 11 слово «міліція» замінити словами «Національна поліція»;

2) в абзаці другому частини першої статті 39 слова «Органи внутрішніх справ» замінити словами «Органи Національної поліції»;

3) у частині другій статті 66 слова «службовець рядового та начальницького складу органів внутрішніх справ України» замінити словами «поліцейський, співробітник»;

4) у тексті статті 73 слова «працівника органів внутрішніх справ» та «працівника органів внутрішніх справ України» замінити словом «поліцейського»;

5) у частині п'ятій статті 75 слова «органи внутрішніх справ» замінити словами «органи Національної поліції»;

6) в абзаці першому частини першої статті 81 та частині одинадцятій статті 83 слова «працівників органів внутрішніх справ» замінити словом «поліцейських».

62. У Законі України «Про мисливське господарство та полювання» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 18, ст. 132; 2010 р., № 10, ст. 108; 2014 р., № 6-7, ст. 80):

1) у частині другій статті 12 слова «дозвіл органу внутрішніх справ» замінити словами «в уповноваженому державному органі відповідний документ дозвільного характеру»;

2) у частині третій статті 15 слова «дозволів, виданих органом внутрішніх справ» замінити словами «документів дозвільного характеру, виданих уповноваженим державним органом»;

3) у пункті 3 частини першої статті 39 слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції».

63. У Законі України «Про психіатричну допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 19, ст. 143):

1) у частині третій статті 8 слова «Органи внутрішніх справ» замінити словом «Поліцейські»;

2) у частині п'ятій статті 16 слова «органи внутрішніх справ» замінити словами «органи Національної поліції».

64. У Законі України «Про державні нагороди України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 21, ст. 162 із наступними змінами):

1) в абзаці третьому статті 8 слова «рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ» замінити словом «поліцейських»;

2) у статті 9 слова «органів Міністерства внутрішніх справ України» виключити, а після слів «Державної спеціальної служби транспорту» доповнити словом «поліцейських».

65. У Законі України «Про правовий режим надзвичайного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 23, ст. 176; 2003 р., № 29, ст. 233; 2013 р., № 48, ст. 682; 2014 р., № 15, ст. 326; 2015 р., № 16, ст. 110):

1) у частині четвертій статті 14 слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції»;

2) у частині першій статті 20 слова «органів Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «органів Національної поліції».

66. У Законі України «Про перевезення небезпечних вантажів» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 28, ст. 222; 2009 р., № 10-11, ст. 137; 2013 р., № 48, ст. 682; 2014 р., № 8, ст. 88):

1) у статті 6:

у частині першій слова «відповідними підрозділами Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України»;

у частині другій слова «відповідними підрозділами Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «Міністерством внутрішніх справ України»;

2) у частині другій статті 8:

в абзаці четвертому слова «з відповідними підрозділами Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» та «у підрозділах відповідних підрозділів Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити відповідно словами «з органами Національної поліції» та «територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України»;

в абзаці восьмому слова «в відповідних підрозділах Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «у територіальних органах Міністерства внутрішніх справ України»;

в абзаці дев'ятому слова «відповідним підрозділам Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «органам Національної поліції»;

3) в абзацах третьому і четвертому частини першої, частині другій статті 14 слова «Міністерством внутрішніх справ України» замінити словами «органами Національної поліції»;

4) в абзаці другому статті 14^1, статтях 15 і 18 слова «відповідними підрозділами Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «органами Національної поліції»;

5) статтю 16 викласти в такій редакції:

«Стаття 16. Компетенція Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції у сфері дорожнього перевезення небезпечних вантажів

До компетенції Міністерства внутрішніх справ України у сфері дорожнього перевезення небезпечних вантажів належить:

розроблення і затвердження за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політи-

ки у сфері транспорту, нормативно-правових актів з питань дорожнього перевезення небезпечних вантажів;

здійснення контролю за забезпеченням організації підготовки водіїв транспортних засобів та уповноважених з питань безпеки перевезення небезпечних вантажів;

приймання іспитів та видача відповідних свідоцтв установленого зразка.

До компетенції Національної поліції у сфері дорожнього перевезення небезпечних вантажів належить:

здійснення контролю за безпекою дорожнього руху під час дорожнього перевезення небезпечних вантажів, додержанням законодавства у зазначеній сфері;

розроблення і видача в установленому порядку погоджень маршрутів руху транспортних засобів під час дорожнього перевезення небезпечних вантажів»;

6) у статті 19 слова «відповідними підрозділами Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху» замінити словами «територіальними органами Національної поліції».

67. Частину другу статті 6 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 289; 2006 р., № 37, ст. 318; 2009 р., № 24, ст. 296) після слів «У разі смерті військовослужбовця» доповнити словом «поліцейського», а після слів «проходження військової служби» - словами «служби в Національній поліції».

68. Частину другу статті 5 Закону України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 48, ст. 526 із наступними змінами) після слів «Державного бюджету України» доповнити словами «Національної поліції».

69. У Законі України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 40, ст. 338; 2003 р., № 27, ст. 209):

1) у частині другій статті 1 слово «міліції» замінити словами «Національної поліції»;

2) у частині третій статті 3 слова «органами внутрішніх справ» замінити словами «органами Національної поліції»;

3) у частині четвертій статті 5 слова «органу внутрішніх справ» замінити словами «органу Національної поліції»;

4) у частині першій статті 6 слова «органом внутрішніх справ» замінити словами «органом Національної поліції»;

5) в абзацах другому - четвертому пункту 1 статті 9 слова «органам внутрішніх справ» та «органів та підрозділів внутрішніх справ» замінити відповідно словами «органам Національної поліції» та «органів Національної поліції»;

6) у статті 10:

у пункті 1 слова «працівниками міліції» та «органу внутрішніх справ» замінити відповідно словами «поліцейськими» та «органу Національної поліції»;

у пункті 2 слова «працівниками міліції» замінити словом «поліцейськими»;

7) у статті 11:

в абзаці першому слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

у пункті 1 слова «працівниками органів внутрішніх справ» замінити словом «поліцейськими»;

8) у частині другій статті 12:

у першому реченні слова «органах внутрішніх справ» замінити словами «органах Національної поліції»;

у другому реченні слова «Міністерством внутрішніх справ України» замінити словами «Міністерством внутрішніх справ за погодженням із»;

9) у статті 13:

у пункті 3 частини першої слова «в міліцію» замінити словами «до органів Національної поліції»;

у пункті 3 частини третьої слова «працівниками органів внутрішніх справ» та «органу внутрішніх справ» замінити відповідно словами «поліцейськими» та «органу Національної поліції»;

10) у статті 14:

у частині першій:

у першому реченні слова «працівниками органів внутрішніх справ» замінити словом «поліцейськими»;

у другому реченні слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Міністерством внутрішніх справ за погодженням із»;

у частинах другій та третій слова «працівника міліції» та «працівників міліції» замінити відповідно словом «поліцейського» та «поліцейських»;

у частині п’ятій слова «органи внутрішніх справ» замінити словами «органи Національної поліції»;

у частині сьомій:

в абзаці першому слова «дозвіл органу внутрішніх справ» та «працівників органів внутрішніх справ» замінити відповідно словами «документ дозвільного характеру, виданий уповноваженим державним органом» та «поліцейськими»;

у пункті 4 слова «органу внутрішніх справ» замінити словами «органу Національної поліції»;

у пункті 5 слова «працівникам міліції» замінити словом «поліцейським»;

11) у частині третій статті 15 та частині першій статті 16 слова «органами внутрішніх справ» замінити словами «органами Національної поліції»;

12) у статті 18:

у частині першій:

у першому реченні слова «органами внутрішніх справ» замінити словами «органами Національної поліції»;

у третьому реченні після слів «Міністерства внутрішніх справ України» доповнити словами «Національної поліції», а слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

у частині третій слова «органам внутрішніх справ» замінити словами «органам Національної поліції»;

13) у частині четвертій статті 19 слова «Органи внутрішніх справ» замінити словами «Органи Національної поліції».

70. У статті 13 Закону України «Про зону надзвичайної екологічної ситуації» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 42, ст. 348) слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції».

71. У пункті 11 частини першої статті 1 Закону України «Про фізичний захист ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 1, ст. 1; 2010 р., № 6, ст. 48) слова «військовий підрозділ Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «підрозділ Національної гвардії України».

72. У пункті 3 частини першої статті 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30; 2004 р., № 13, ст. 181; 2014 р., № 47, ст. 2051) слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції».

73. У статті 45 Закону України «Про захист економічної конкуренції» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64; 2014 р., № 20-21, ст. 712) слова «органи внутрішніх справ» замінити словами «органи Національної поліції».

74. У Законі України «Про автомобільний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 32, ст. 273; 2009 р., № 10-11, ст. 137; 2013 р., № 48, ст. 682; 2014 р., № 8, ст. 88):

1) у частині третій статті 21 і частині третій статті 38 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції»;

2) у частині дев’ятій статті 44 слова «Міністерства внутрішніх справ України, відповідальних за безпеку дорожнього руху» замінити словами «Національної поліції»;

3) у частині другій статті 46 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції».

75. Пункт 3 частини третьої статті 6 Закону України «Про політичні партії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 23, ст. 118) викласти в такій редакції:

«3) поліцейські».

76. У Законі України «Про охорону дитинства» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 142; 2002 р., № 46, ст. 347; 2009 р., № 41, ст. 596; 2012 р., № 4, ст. 20; 2013 р., № 41, ст. 549; 2014 р., № 6-7, ст. 80):

1) в абзаці шостому статті 1 слова «органами внутрішніх справ» замінити словами «органами Національної поліції»;

2) у частині четвертій статті 24 слова «працівники Міністерства внутрішніх справ України» замінити словом «поліцейські».

77. В абзаці четвертому частини третьої статті 11 Закону України «Про соціальну роботу з сім’ями, дітьми та молоддю» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 23, ст. 284; 2014 р., № 6-7, ст. 80) слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції».

78. У другому реченні частини п’ятої статті 11 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 51, ст. 574) слова «Органи внутрішніх справ» замінити словами «Органи Національної поліції».

79. У частині першій статті 19 Закону України «Про розвідувальні органи України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 19, ст. 94; 2006 р., № 14, ст. 116) слова «Про міліцію» замінити словами «Про Національну поліцію».

80. У Законі України «Про попередження насильства в сім’ї» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 10, ст. 70 із наступними змінами):

1) в абзаці одинадцятому статті 1 слова «органів внутрішніх справ» замінити словами «органів Національної поліції»;

2) пункт 2 частини першої статті 3 викласти в такій редакції:

«2) уповноважені підрозділи органів Національної поліції»;

3) в абзаці третьому частини другої статті 5, назві, абзаці першому частини першої і частині другій статті 6, абзаці восьмому частини третьої статті 8, абзаці п’ятому частини четвертої статті 9, частині першій статей 10, 12 та 13 слова «орган внутрішніх справ» в усіх відмінках і числах замінити словами «орган Національної поліції» у відповідному відмінку і числі.

81. У частині першій статті 91 Закону України «Про особливості державного регулювання діяльності суб’єктів господарювання, пов’язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 17, ст. 121; 2005 р., № 33, ст. 432) слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції».

82. В абзаці третьому частини п’ятої статті 21 Закону України «Про кредитні спілки» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 15, ст. 101; 2010 р., № 46, ст. 539; 2014 р., № 20-21, ст. 712, № 50-51, ст. 2057) слова «органам внутрішніх справ» замінити словами «органам Національної поліції».

83. У Законі України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 32, ст. 225; 2013 р., № 21, ст. 208):

1) у пункті 27 статті 7 слова «відповідним органам внутрішніх справ» замінити словами «уповноваженому державному органу»;

2) у пункті 30 статті 7, пунктах 10 і 16 статті 8, пункті 4 частини першої статті 10 слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції».

84. У Державній програмі авіаційної безпеки цивільної авіації, затвердженій Законом України «Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 17, ст. 140; 2014 р., № 20-21, ст. 712):

1) у статті 9 слова «Міністерство внутрішніх справ України забезпечує керівництво лінійними підрозділами органів внутрішніх справ» замінити словами «Національна поліція забезпечує керівництво відповідними підрозділами»;

2) в абзаці четвертому статті 32 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції»;

3) у частині першій статті 83 слова «органам внутрішніх справ» замінити словами «органам Національної поліції»;

4) у частині другій статті 110 слова «Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «Національної поліції»;

5) у статті 121 слова «працівниками відповідних органів Міністерства внутрішніх справ України» замінити словом «поліцейськими».

85. В абзаці п’ятому частини другої статті 2 Закону України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 23, ст. 148; 2011 р., № 6, ст. 46) слова «особами рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ» замінити словом «поліцейськими».

86. У Законі України «Про боротьбу з тероризмом» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 25, ст. 180 із наступними змінами):

1) частину третю статті 4 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«Національна поліція».

У зв’язку з цим абзаци четвертий - восьмий вважати відповідно абзацами п’ятим - дев’ятим;

2) у частині другій статті 5 слова «Міністерство внутрішніх справ України здійснює» замінити словами «Міністерство внутрішніх справ України спільно з Національною поліцією організовує», а слова «органів внутрішніх справ» - словами «Національної поліції»;

3) у статті 7:

частину третю після слів «заступників Міністра внутрішніх справ України» доповнити словами «заступників керівника Національної поліції»;

у частині шостій слова «Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь (управлінь) Міністерства внутрішніх справ України в областях, містах Києві та Севастополі» замінити словами «територіальних органів Національної поліції»;

4) частину другу статті 13 після слів «Міністерства внутрішніх справ України» доповнити словами «Національної поліції»;

5) у пункті 2 частини першої статті 15 слова «в органи внутрішніх справ» замінити словами «в органи Національної поліції»;

6) у частині четвертій статті 151 слова «начальника Головного управління (управління) Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, у відповідній області, містах Києві та Севастополі» замінити словами «начальника територіального органу Національної поліції».

87. У Законі України «Про Державну прикордонну службу України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 27, ст. 208 із наступними змінами):

1) у пунктах 16 і 20 статті 19 слова «органами внутрішніх справ» замінити словами «органами Національної поліції»;

2) у пункті 19 частини першої статті 20 слова «з відповідними підрозділами Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «з територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України», а слова «разом з відповідними підрозділами Міністерства внутрішніх справ України» - словами «разом з відповідними підрозділами Національної поліції».

88. В абзаці четвертому частини п’ятнадцятої статті 19 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263; 2011 р., № 43, ст. 446, № 46, ст. 512) слова «органом внутрішніх справ» замінити словами «органом Національної поліції».

89. В абзаці п’ятому частини першої статті 10 Закону України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 350; 2008 р., № 24, ст. 237; 2015 р., № 2-3, ст. 12) слово «міліції» замінити словами «органів Національної поліції».

90. У Законі України «Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376 із наступними змінами):

1) у пункті 8 частини першої статті 11 слова «в органах Міністерства внутрішніх справ України» замінити словами «службу в Національній поліції»;

2) у пункті 10 частини першої статті 64 слова «внутрішніх справ» замінити словами «Національної поліції».

91. У Законі України «Про Національне антикорупційне бюро України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 47, ст. 2051):

1) у пункті 15 частини першої статті 17 слова «Законом України «Про міліцію» замінити словами «Законом України «Про Національну поліцію»;

2) у частині першій статті 18 слова «Законом України «Про міліцію» замінити словами «Законом України «Про Національну поліцію».

92. Розділ XI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну поліцію» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40-41, ст. 379) доповнити пунктом 3^1 такого змісту:

«3^1. Посадовим особам податкової міліції для виконання покладених на них обов’язків надаються права, передбачені статтями 42-46 цього Закону.

Військовослужбовці Управління державної охорони України під час здійснення державної охорони мають право зберігати, носити і застосовувати вогнепальну зброю та спеціальні засоби на підставі і в порядку, передбачених цим Законом».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, але не раніше дня набрання чинності Законом України «Про Національну поліцію».

2. Громадяни України з числа колишніх осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, звільнені із служби за станом здоров’я, за віком, у зв’язку із скороченням штату, та члени їхніх сімей (дружина (чоловік), діти до 18 років, а в разі їх навчання у вищих навчальних закладах - до 23 років) мають право на медичне забезпечення в закладах охорони здоров’я Міністерства внутрішніх справ України відповідно до умов, визначених частинами першою - сьомою статті 95 Закону України «Про Національну поліцію».

Державні службовці та працівники навчальних закладів, медичних та наукових установ та установ забезпечення Міністерства внутрішніх справ України або Національної поліції з числа колишніх працівників міліції, які станом на день опублікування Закону України «Про Національну поліцію» проходили службу в органах внутрішніх справ та мали календарну вислугу не менше п’яти років і продовжили роботу в Міністерстві внутрішніх справ України або Національній поліції (їх територіальних органах, закладах та установах) на посадах, що заміщуються державними службовцями відповідно до Закону України «Про державну службу», а в навчальних, медичних закладах, установах забезпечення та науково-дослідних установах - на будь-яких посадах, та члени їхніх сімей (дружина (чоловік), діти до 18 років, а в разі їх навчання у вищих навчальних закладах - до 23 років) мають право на медичне забезпечення в закладах охорони здоров’я Міністерства внутрішніх справ України відповідно до умов, визначених частинами першою - шостою статті 95 Закону України «Про Національну поліцію».

Громадяни України з числа колишніх працівників міліції, зазначених в абзаці другому цього пункту, яким призначено пенсію на підставі Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», та члени їхніх сімей (дружина (чоловік), діти до 18 років, а в разі їх навчання у вищих навчальних закладах - до 23 років) мають право на медичне забезпечення в закладах охорони здоров’я Міністерства внутрішніх справ України відповідно до умов, визначених частинами першою - шостою статті 95 Закону України «Про Національну поліцію».

Державні службовці та інші працівники органів, закладів та установ Національної поліції та Міністерства внутрішніх справ України, які не належать до категорій громадян, зазначених в абзацах першому - третьому цього пункту, мають право на медичне забезпечення в закладах охорони здоров’я Міністерства внутрішніх справ України в порядку та на умовах, визначених Міністерством внутрішніх справ України.

3. Вищі навчальні заклади із специфічними умовами навчання, що належать до сфери управління Міністерства внутрішніх справ України і здійснювали навчання курсантів, слухачів, ад’юнктів та докторантів за державним замовленням з підготовки фахівців для потреб міліції, продовжують їх навчання та підготовку як фахівців для Національної поліції в межах раніше доведеного державного замовлення для потреб міліції.

Курсанти, слухачі, ад’юнкти та докторанти денної форми навчання вищого навчального закладу із специфічними умовами навчання, що належить до сфери управління Міністерства внутрішніх справ України, які станом на 6 листопада 2015 року мали спеціальні звання міліції, приймаються на службу до Національної поліції шляхом видання керівником відповідного вищого навчального закладу наказів про їх призначення на відповідні посади в цьому закладі з одночасним присвоєнням первинних спеціальних звань поліції.

Працівники міліції, які станом на 6 листопада 2015 року працювали у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, що належать до сфери управління Міністерства внутрішніх справ України, і виявили бажання проходити службу в Національній поліції на посадах, що заміщуються поліцейськими у таких навчальних закладах, можуть бути прийняті на службу до Національної поліції за умови відповідності вимогам до поліцейських, визначеним Законом України «Про Національну поліцію», шляхом видання керівниками цих навчальних закладів (а стосовно керівників таких закладів - Міністром внутрішніх справ України) наказів про призначення на відповідні посади, що заміщуються поліцейськими. Зазначені особи набувають статусу поліцейських, відряджених до таких навчальних закладів із залишенням на службі в Національній поліції, і проходять службу в Національній поліції відповідно до Закону України «Про Національну поліцію».

Особам, зазначеним в абзацах другому і третьому цього пункту, присвоюються первинні спеціальні звання поліції відповідно до схеми співвідношення спеціальних звань, зазначеної у пункті 12 розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну поліцію». При цьому первинні спеціальні звання молодшого і середнього складу поліції керівникам відповідних навчальних закладів присвоюються Міністром внутрішніх справ України, іншим особам - керівником відповідного навчального закладу, а вищі спеціальні звання поліції присвоюються Президентом України.

4. Громадяни України з числа колишніх працівників міліції, звільнені із служби в органах внутрішніх справ за віком, хворобою або вислугою років, мають пільги, передбачені Законом України «Про Національну поліцію» для поліцейських (членів їхніх сімей), які звільнені із служби в поліції за станом здоров’я, за віком, у зв’язку із скороченням штату чи проведенням організаційних заходів.

5. Громадянам України з числа колишніх працівників міліції, які звільнені із служби в органах внутрішніх справ у зв’язку з виходом на пенсію та згідно із законом визнані такими, що потребують поліпшення житлових умов, житлова площа надається в першочерговому порядку.

6. Громадяни України з числа колишніх працівників міліції, звільнені із служби в органах внутрішніх справ за віком, хворобою або у зв’язку із станом здоров’я, за власним бажанням, у зв’язку із скороченням штату, переведенням у встановленому порядку на роботу в інші міністерства і відомства (організації), користуються гарантіями правового захисту, передбаченими частиною дев’ятою статті 62 Закону України «Про Національну поліцію».

7. Громадяни України з числа колишніх працівників міліції, звільнені із служби в органах внутрішніх справ до набрання чинності Законом України «Про Національну поліцію», користуються гарантіями соціального захисту, передбаченими статтею 103 Закону України «Про Національну поліцію».

8. До врегулювання на законодавчому рівні повноважень органів Міністерства внутрішніх справ України покласти на органи Національної поліції повноваження видавати та анулювати відповідно до законодавства дозволи на придбання, зберігання, носіння, перевезення і використання зброї, спеціальних засобів індивідуального захисту та активної оборони, боєприпасів, вибухових речовин і матеріалів, інших предметів, матеріалів та речовин, щодо зберігання і використання яких установлено спеціальні правила, порядок та на які поширюється дія дозвільної системи органів внутрішніх справ, а також на відкриття та функціонування об’єктів, де вони зберігаються чи використовуються, на діяльність стрілецьких тирів, стрільбищ невійськового призначення та мисливських стендів, підприємств і майстерень з виготовлення та ремонту зброї, спеціальних засобів індивідуального захисту та активної оборони, боєприпасів, магазинів, у яких здійснюється їх продаж, піротехнічних майстерень, пунктів вивчення матеріальної частини зброї, спеціальних засобів індивідуального захисту та активної оборони, правил поводження з ними та їх застосування.

9. До набрання чинності Законом України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції» поширити на поліцейських дію Дисциплінарного статуту органів внутрішніх справ України, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 29, ст. 245 із наступними змінами).

10. Оперативно-розшукові справи, заведені оперативними підрозділами Міністерства внутрішніх справ України до набрання чинності Законом України «Про Національну поліцію», передаються утвореними в установленому порядку відповідними ліквідаційними комісіями до оперативних підрозділів Національної поліції з урахуванням їх компетенції. Оперативні підрозділи Національної поліції приймають такі справи та набувають щодо них повноважень відповідно до Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» та Кримінального процесуального кодексу України.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 23 грудня 2015 року.
№ 901-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Національну гвардію України» щодо удосконалення правових засад діяльності Національної гвардії України

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести до Закону України «Про Національну гвардію України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 17, ст. 594; 2015 р., № 2-3, ст. 12, № 35, ст. 339; із змінами, внесеними Законом України від 10 листопада 2015 року № 766-VIII) такі зміни:

1. У статті 2:

1) у частині першій:

у пункті 11 слова «що супроводжуються насильством над громадянами» виключити;

пункти 17 та 18 викласти в такій редакції:

«17) участь у виконанні завдань територіальної оборони;

18) оборона важливих державних об'єктів, спеціальних вантажів, переліки яких визначаються Президентом України, Кабінетом Міністрів України, центральних баз матеріально-технічного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України»;

доповнити пунктом 19 такого змісту:

«19) участь у припиненні групових протиправних дій осіб, узятих під варту, засуджених, а також ліквідації наслідків таких дій в установах попереднього ув'язнення, виконання покарань»;

2) частину другу замінити двома новими частинами такого змісту:

«2. Організація і порядок несення військової служби з охорони ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів та спеціальних вантажів, а також права і обов'язки військовослужбовців, які залучаються для несення такої служби, визначаються відповідним статутом, що затверджується законом.

Порядок організації охорони Національною гвардією України ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів, а також спеціальних вантажів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

3. Національна гвардія України є основним суб'єктом з припинення масових заворушень. При здійсненні заходів щодо припинення масових заворушень Національна гвардія України координує діяльність сил та засобів правоохоронних органів, залучених до припинення зазначених протиправних дій.

Організація діяльності Національної гвардії України з припинення масових заворушень, а також порядок її взаємодії під час виконання зазначеної функції з правоохоронними органами, іншими органами державної влади, а також органами місцевого самоврядування визначається Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою;

3) у частині четвертій слова «миротворчого персоналу або миротворчого контингенту» замінити словами «національного персоналу або національного контингенту»;

4) частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Національна гвардія України виконує покладені на неї завдання у взаємодії з правоохоронними органами, Збройними Силами України, Управлінням державної охорони України, іншими утвореними відповідно до законів України військовими формуваннями, органами місцевого самоврядування, органами прокуратури, органами державної влади, громадськими об'єднаннями та релігійними організаціями, а також спільно з адміністрацією та режимними органами об'єктів, що охороняються, та населенням».

2. У статті 5:

1) пункт 3 частини першої викласти в такій редакції:

«3) з'єднання, військові частини, вищі військові навчальні заклади, навчальні військові частини (центри), бази, заклади охорони здоров'я та установи, що не входять до складу оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України»;

2) частини другу - четверту викласти в такій редакції:

«2. Організаційно Національна гвардія України складається з органів військового управління (головного органу військового управління Національної гвардії України та органів військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України), з'єднань, військових частин (підрозділів), вищих військових навчальних закладів, навчальних військових частин (центрів), баз, закладів охорони здоров'я та установ.

3. До складу з'єднання Національної гвардії України можуть входити бригади, полки, батальйони, загони, роти тощо, а до складу військової частини Національної гвардії України можуть входити підрозділи (батальйони, ескадрильї, загони, роти тощо), спеціальні комендатури (комендатури), вузли зв'язку, центри, групи, взводи.

4. Для організації фізкультурно-оздоровчої і спортивної діяльності в Національній гвардії України відповідно до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» можуть створюватися заклади фізичної культури і спорту, зокрема спортивні комітети, клуби, бази тощо, а для забезпечення розвитку спорту вищих досягнень - спортивні команди»;

3) частину п'яту виключити;

4) друге речення частини шостої викласти в такій редакції: «Положення про органи військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, з'єднання, військові частини (підрозділи), навчальні військові частини (центри), статути (положення) вищих військових навчальних закладів, баз, закладів охорони здоров'я та установ Національної гвардії України затверджуються Міністром внутрішніх справ України»;

5) частини сьому та восьму викласти в такій редакції:

«7. Загальна чисельність Національної гвардії України не перевищує 60 тисяч осіб. У разі необхідності чисельність Національної гвардії України може бути збільшена відповідним законом.

В особливий період чисельність Національної гвардії України збільшується на кількість особового складу, призваного на військову службу на виконання указів Президента України про мобілізацію, затверджених законами України.

8. Створення, реорганізація і ліквідація оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, їх органів військового управління, з'єднань, військових частин, навчальних військових частин, баз, закладів охорони здоров'я та установ Національної гвардії України в межах загальної чисельності та виділених коштів Державного бюджету України здійснюється Міністром внутрішніх справ України за погодженням з Президентом України, а вищих військових навчальних закладів Національної гвардії України - Кабінетом Міністрів України»;

6) частини десяту та одинадцяту викласти в такій редакції:

«10. Передислокація, зміна місця розташування та визначення зон відповідальності (оперативного реагування) оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України та їх органів військового управління, з'єднань, військових частин і підрозділів, навчальних військових частин (центрів), баз, закладів охорони здоров'я та установ Національної гвардії України здійснюються за рішенням Міністра внутрішніх справ України.

11. Головний орган військового управління Національної гвардії України, органи військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, з'єднання, військові частини, вищі військові навчальні заклади, навчальні військові частини (центри), бази, заклади охорони здоров'я та установи Національної гвардії України є юридичними особами, мають печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, інші печатки та штампи, рахунки в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, та відповідних банківських установах».

3. Доповнити статтею 6^1 такого змісту:

«Стаття 6^1. Повноваження Міністерства оборони України щодо Національної гвардії України

1. Під час дії воєнного стану Національна гвардія України для виконання завдань з оборони держави підпорядковується Міністерству оборони України.

2. Міністерство оборони України:

1) організовує підготовку та здійснює керівництво Національною гвардією України з виконання заходів правового режиму воєнного стану та завдань територіальної оборони, крім військових частин (підрозділів), які здійснюють конвоювання та охорону дипломатичних представництв;

2) узгоджує програми розвитку Національної гвардії України в частині, що стосується оборони держави, а також плани підготовки її органів військового управління, з'єднань і військових частин, призначених для підпорядкування органам військового управління Збройних Сил України в особливий період та виконання завдань територіальної оборони;

3) визначає порядок застосування національних стандартів та кодексів усталеної практики для забезпечення потреб Національної гвардії України під час її підготовки та залучення до виконання завдань з оборони України;

4) затверджує єдині вимоги щодо якісних характеристик військового озброєння і військової техніки та розрахункову кількість основних видів номенклатури військового озброєння і військової техніки, необхідних для оснащення Збройних Сил України та Національної гвардії України, згідно з визначеними потребами та пріоритетами;

5) розробляє єдині для Збройних Сил України та Національної гвардії України технічні регламенти у сфері військового озброєння і військової техніки;

6) забезпечує у межах компетенції комплектування Національної гвардії України військовослужбовцями, які проходять строкову військову службу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, військову службу за призовом осіб офіцерського складу;

7) бере участь у забезпеченні мобілізації та демобілізації в Національній гвардії України;

8) погоджує тактико-технічні (технічні) завдання на виконання дослідно-конструкторських робіт з розроблення нових зразків військового озброєння, військової техніки та військової зброї, їх складових частин, а також модернізації зазначених зразків для потреб Національної гвардії України;

9) здійснює методологічне, методичне та наукове забезпечення мобілізаційної підготовки Національної гвардії України;

10) здійснює інші повноваження у сфері оборони держави, передбачені законом».

4. У статті 7:

1) частини першу і другу викласти в такій редакції:

«1. Безпосереднє військове керівництво Національної гвардії України здійснює командувач Національної гвардії України, який одночасно є начальником головного органу військового управління Національної гвардії України.

Безпосереднє військове керівництво Національної гвардії України — це діяльність, спрямована на здійснення заходів щодо розвитку Національної гвардії України, її технічного оснащення, підготовки та всебічного забезпечення, визначення основ її застосування, а також управління нею під час виконання службово-бойових завдань.

2. Командувач Національної гвардії України призначається на посаду Президентом України за поданням Міністра внутрішніх справ України та звільняється з посади Президентом України»;

2) абзац другий частини третьої викласти в такій редакції:

«Перший заступник та заступники командувача Національної гвардії України призначаються на посади за поданням командувача Національної гвардії України та звільняються з посад Президентом України»;

3) частину третю доповнити двома абзацами третім та четвертим такого змісту:

«Керівники структурних підрозділів головного органу військового управління Національної гвардії України, органів військового управління оперативно-територіальних об'єднань та вищих військових навчальних закладів Національної гвардії України призначаються на посаду за погодженням з Президентом України і звільняються з посади Міністром внутрішніх справ України.

Керівники військових частин (підрозділів) Національної гвардії України призначаються за погодженням з Міністром внутрішніх справ України та звільняються з посади командувачем Національної гвардії України»;

4) частину четверту замінити двома частинами такого змісту:

«4. У разі неможливості виконання командувачем Національної гвардії України службових обов'язків (відрядження, хвороба, інші поважні причини) його обов'язки тимчасово виконує перший заступник командувача Національної гвардії України.

5. У разі звільнення командувача Національної гвардії України з посади до призначення іншої особи на цю посаду Президент України за поданням Міністра внутрішніх справ України призначає виконуючого обов'язки командувача Національної гвардії України».

5. Частину четверту статті 8 викласти в такій редакції:

«4. Повноваження начальника органу військового управління оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України щодо керівництва цим об'єднанням та органом військового управління, його права та обов'язки визначаються Положенням про орган військового управління оперативно-територіального об'єднання, що затверджується Міністром внутрішніх справ України».

6. Частину п'яту статті 9 доповнити абзацами другим - четвертим такого змісту:

«У випадках, передбачених Законом України «Про військовий обов'язок і військову службу», іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України, можуть у добровільному порядку (за контрактом) проходити військову службу в Національній гвардії України.

Іноземці та особи без громадянства, які відповідно до закону вперше приймаються на військову службу до Національної гвардії України, беруть офіційні зобов'язання неухильно додержуватися Конституції та законів України, сумлінно виконувати обов'язки військової служби.

Перелік посад, які не можуть бути заміщені іноземцями чи особами без громадянства, визначається Міністерством внутрішніх справ України».

7. У статті 10:

1) у частині першій слова «у вищих навчальних закладах» замінити словами «у вищих військових навчальних закладах»;

2) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Стандарти вищої освіти за кожною військовою спеціальністю, за якою здійснюється підготовка фахівців для Національної гвардії України, розробляє центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки з урахуванням пропозицій Міністерства внутрішніх справ України та погоджує Міністерство оборони України».

8. У частині першій статті 12:

у пункті 2 слова «під час офіційних візитів та інших заходів за участю посадових осіб України та іноземних держав, щодо яких здійснюється державна охорона на території України» виключити;

пункт 7 викласти в такій редакції:

«7) забезпечувати охорону органів державної влади, здійснення заходів державної охорони органів державної влади та посадових осіб, а також брати участь в охороні громадського порядку під час офіційних візитів та інших заходів за участю посадових осіб України та іноземних держав, щодо яких здійснюється державна охорона на території України»;

у пункті 17 слова «що супроводжуються насильством над громадянами» виключити;

доповнити пунктом 22 такого змісту:

«22) брати участь у припиненні групових протиправних дій осіб, узятих під варту, засуджених, а також у ліквідації їх наслідків в установах попереднього ув'язнення, виконання покарань».

9. Статтю 13 викласти в такій редакції:

«Стаття 13. Права військовослужбовців Національної гвардії України

1. Військовослужбовці Національної гвардії України з метою виконання покладених на Національну гвардію України завдань мають право:

1) у разі залучення до виконання завдань з охорони громадського порядку здійснювати превентивні та поліцейські заходи примусу відповідно до Закону України «Про Національну поліцію»;

2) затримувати, доставляти та/або передавати поліцейським, адміністрації об'єктів, що охороняються Національною гвардією України, осіб, які порушили встановлений перепускний режим або вчинили напад на об'єкт, що охороняється Національною гвардією України;

3) затримувати, доставляти та/або передавати уповноваженим державним органам озброєних осіб під час здійснення антитерористичних операцій;

4) затримувати осіб, які підозрюються у вчиненні кримінальних правопорушень, та осіб, які вчинили втечу з місць позбавлення волі, дезертирів;

5) розблоковувати та/або припиняти протиправні дії у разі заблокування органів військового управління, з'єднань, військових частин (підрозділів), навчальних військових частин (центрів), баз, закладів охорони здоров'я та установ Національної гвардії України, військових колон, транспорту Національної гвардії України, захоплення важливих об'єктів або місцевостей, що загрожує безпеці громадян і порушує нормальну діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

6) проводити огляд транспортних засобів і вантажів під час виконання Національною гвардією України покладених на неї завдань в районі проведення антитерористичної операції або спеціальної операції, передбаченої пунктом 10 частини першої статті 2 цього Закону, а також на контрольно-пропускних пунктах об'єктів, що охороняються Національною гвардією України;

7) на підставах, передбачених цим та іншими законами, застосовувати заходи фізичного впливу, а також зберігати, носити і застосовувати спеціальні засоби та зброю;

8) під час виконання службових обов'язків користуватися безоплатно всіма видами громадського транспорту міського, приміського і місцевого сполучення (крім таксі);

9) безперешкодно використовувати в невідкладних випадках засоби електронного зв'язку центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, а засоби зв'язку, що належать фізичним особам, - за їх згодою;

10) використовувати з наступним відшкодуванням витрат та збитків у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, транспортні і плавучі засоби фізичних або юридичних осіб незалежно від форми власності (крім транспортних засобів дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав в Україні, транспортних засобів спеціального призначення) для припинення злочину, проїзду до місця події, стихійного лиха, супроводження до лікувальних закладів осіб, які потребують термінової медичної допомоги, для переслідування правопорушників та їх супроводження або конвоювання до територіальних органів Національної поліції;

11) взаємодіяти з уповноваженими посадовими особами правоохоронних органів, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів прокуратури, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування».

10. У статті 15:

1) у частині другій слово «долікарську» замінити словом «домедичну»;

2) у частині третій:

абзац перший після слів «спеціальних засобів» доповнити словами «крім засобів індивідуального захисту (шоломів, бронежилетів та іншого спеціального екіпірування)»;

у пункті 2 слово «необхідної» замінити словом «домедичної».

11. У статті 16:

1) у частині першій слова «якщо інші способи припинення кримінальних правопорушень та інших правопорушень не забезпечують виконання покладених на них службових обов'язків» замінити словами «якщо застосування інших заходів не забезпечує виконання повноважень, покладених на них законом»;

2) частину другу викласти в такій редакції:

«2. Забороняється застосування заходів фізичного впливу до жінок з явними ознаками вагітності, малолітніх осіб, осіб з явними ознаками обмежених можливостей або старості, крім випадків учинення ними збройного чи групового нападу, учинення збройного опору військовослужбовцю Національної гвардії України, що загрожує його життю і здоров'ю та/або інших осіб, якщо відбити такий напад або опір іншими способами і засобами неможливо».

12. У статті 17:

1) у частині першій:

абзац перший після слів «не дали бажаних результатів» доповнити словами «або якщо для виконання повноважень неможливо застосувати інший захід»;

у пункті 1 слова «Національної поліції, осіб» замінити словами «працівників органів державної влади»;

у пункті 4 слова «до органів внутрішніх справ» замінити словами «до територіальних органів Національної поліції»;

пункт 5 доповнити словами «їх розблокування»;

доповнити абзацом десятим такого змісту:

«Військовослужбовець має право застосовувати спеціальні засоби у всіх випадках, коли дозволено застосовувати вогнепальну зброю відповідно до статті 18 цього Закону»;

2) абзац другий частини третьої замінити двома новими абзацами такого змісту:

«Під час несення служби у складі військової частини (підрозділу, групи) рішення про застосування спеціальних засобів приймає визначена в установленому порядку службова особа, відповідальна за забезпечення громадського порядку, або керівник операції чи командир відповідної військової частини (підрозділу, групи) Національної гвардії України.

Військовослужбовці, які діють індивідуально, приймають такі рішення самостійно»;

3) пункт 1 частини четвертої викласти в такій редакції:

«1) до жінок з явними ознаками вагітності, малолітніх осіб, осіб з явними ознаками обмежених можливостей або старості, крім випадків учинення ними збройного чи групового нападу, учинення збройного опору військовослужбовцю Національної гвардії України, що загрожує його життю і здоров'ю та/або інших осіб, якщо відбити такий напад або опір іншими способами і засобами неможливо»;

4) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Норми належності, порядок обліку, експлуатації, технічного обслуговування, зберігання, списання, знищення спеціальних засобів, заходи безпеки під час користування визначаються Міністерством внутрішніх справ України».

13. У статті 18:

1) у частині першій:

у пункті 1 слово «збройного» виключити;

пункти 3 і 4 викласти в такій редакції:

«3) відбиття нападу на органи військового управління, військові містечка Національної гвардії України, військові колони, транспорт Національної гвардії України, об'єкти, що охороняються Національною гвардією України, жилі приміщення, приміщення державних і комунальних підприємств, установ та організацій, а також звільнення їх у разі захоплення;

4) затримання особи, яка чинить збройний опір чи погрожує

застосуванням зброї та інших предметів, що загрожують життю і здоров'ю військовослужбовця Національної гвардії України та інших фізичних осіб, або затримання особи, яку застали при вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину і яка намагається втекти»;

пункти 5 і 6 виключити;

пункт 8 викласти в такій редакції:

«8) зупинки транспортного засобу шляхом його пошкодження, якщо водій своїми діями створює загрозу життю чи здоров'ю людей або особового складу Національної гвардії України, а також для зупинки транспортного засобу під час запровадження і здійснення заходів правового режиму воєнного або надзвичайного стану, або в районі проведення антитерористичної операції чи спеціальної операції, передбаченої пунктом 10 частини першої статті 2 цього Закону, якщо водій відмовляється виконати вимогу військовослужбовця про зупинку»;

доповнити пунктами 10 і 11 такого змісту:

«10) для усунення реальної загрози життю і безпеці особи, інтересам суспільства і держави під час виконання службових завдань в районі проведення антитерористичної операції;

11) забезпечення виконання покладених на Національну гвардію України завдань щодо відсічі збройної агресії проти України»;

2) пункт 1 частини третьої викласти в такій редакції:

«1) до жінок з явними ознаками вагітності, малолітніх осіб, осіб з явними ознаками обмежених можливостей або старості, крім випадків учинення ними збройного чи групового нападу, учинення збройного опору військовослужбовцю Національної гвардії України, що загрожує його життю і здоров'ю та/або інших осіб, якщо відбити такий напад або опір іншими способами і засобами неможливо»;

3) частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Забороняється застосовувати і використовувати вогнепальну зброю в місцях, де може бути завдано шкоди іншим особам, крім випадків необхідності відбиття нападу, якщо небезпека за даних обставин не могла бути усунута іншими засобами, а заподіяна шкода є значно меншою, ніж відвернена»;

4) доповнити частинами п'ятою - сьомою такого змісту:

«5. Військовослужбовець має право оголити вогнепальну зброю і привести її в готовність, якщо вважає, що в обстановці, яка склалася, можуть виникнути підстави для її застосування.

6. Застосування вогнепальної зброї без попередження допускається:

1) при спробі особи, яку затримує військовослужбовець із вогнепальною зброєю в руках, наблизитися до нього, скоротивши визначену ним відстань, чи доторкнутися до зброї;

2) у разі збройного нападу, у тому числі раптового нападу із застосуванням бойової техніки, транспортних засобів або інших засобів, що загрожують життю чи здоров'ю людей;

3) якщо особа, затримана або заарештована за вчинення особливо тяжкого чи тяжкого злочину, втікає із застосуванням транспортного засобу;

4) якщо особа чинить збройний опір;

5) для припинення спроби заволодіти вогнепальною зброєю, озброєнням, транспортними засобами, бойовою технікою;

6) для усунення реальної загрози життю і безпеці особи, інтересам суспільства і держави під час виконання службових завдань у районі проведення антитерористичної операції;

7) забезпечення виконання покладених на Національну гвардію України завдань щодо відсічі збройної агресії проти України.

7. Норми належності, порядок обліку, експлуатації, технічного обслуговування, зберігання, списання зброї та боєприпасів до неї, заходи безпеки під час користування визначаються Міністерством внутрішніх справ України».

14. У статті 19:

1) у частині першій:

пункти 3 і 4 викласти в такій редакції:

«3) зупинки броньованої та бойової техніки, транспортних засобів під час запровадження і здійснення заходів правового режиму воєнного або надзвичайного стану, у районі проведення антитерористичної операції чи спеціальної операції, передбаченої пунктом 10 частини першої статті 2 цього Закону, якщо водій відмовляється виконати законні вимоги зупинитися;

4) відбиття групового збройного нападу з використанням броньованих транспортних засобів та броньованої техніки на органи військового управління, військові містечка Національної гвардії України, колони, транспорт Національної гвардії України, об'єкти, спеціальні вантажі, що охороняються Національною гвардією України, їх розблокування»;

доповнити пунктами 9 і 10 такого змісту:

«9) для усунення реальної загрози життю і безпеці особи, інтересам суспільства і держави під час виконання службових завдань у районі проведення антитерористичної операції;

10) забезпечення виконання покладених на Національну гвардію України завдань щодо відсічі збройної агресії проти України»;

2) пункт 1 частини другої викласти в такій редакції:

«1) до жінок з явними ознаками вагітності, малолітніх осіб, осіб з явними ознаками обмежених можливостей або старості, крім випадків учинення ними збройного чи групового нападу, учинення збройного опору військовослужбовцю Національної гвардії України, що загрожує його життю і здоров'ю та/або інших осіб, якщо відбити такий напад або опір іншими способами і засобами неможливо»;

3) доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Норми належності озброєння та бойової техніки, порядок обліку, експлуатації, технічного обслуговування, зберігання, списання визначаються Міністерством внутрішніх справ України».

15. Частину третю статті 20 викласти в такій редакції:

«3. Військовослужбовці Національної гвардії України мають право на носіння військової форми одягу із знаками розрізнення, зразки якої та загальні вимоги до знаків розрізнення розробляються та затверджуються Міністерством оборони України.

Зразки спеціального одягу, взуття та спорядження військовослужбовців Національної гвардії України, засоби індивідуального захисту та інші предмети їх речового майна розробляються Міністерством внутрішніх справ України та затверджуються Міністерством оборони України.

Правила носіння військової форми одягу та зразки знаків розрізнення для військовослужбовців Національної гвардії України розробляються та затверджуються Міністерством внутрішніх справ України.

Норми забезпечення військовослужбовців Національної гвардії України військовою формою одягу, спеціальним одягом, взуттям та спорядженням, а також іншими предметами речового майна визначаються Міністерством внутрішніх справ України.

Військовослужбовцям Національної гвардії України видається службове посвідчення, зразок якого затверджується Міністром внутрішніх справ України».

16. Частину третю статті 21 виключити.

17. У статті 23:

1) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Матеріально-технічне забезпечення органів військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, з'єднань, військових частин і підрозділів, вищих військових навчальних закладів, навчальних військових частин (центрів), баз, закладів охорони здоров'я, установ Національної гвардії України здійснюється головним органом військового управління Національної гвардії України та іншими органами виконавчої влади через відповідні військові частини Національної гвардії України в межах коштів, передбачених на зазначені цілі»;

2) частину третю викласти в такій редакції:

«3. Будівництво або надання приміщень для розміщення та функціонування головного органу військового управління Національної гвардії України, органів військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, з'єднань, військових частин (підрозділів), вищих військових навчальних закладів, навчальних військових частин (центрів), баз, закладів охорони здоров'я та установ Національної гвардії України здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України, крім військових частин (підрозділів), що здійснюють охорону важливих державних об'єктів та спеціальних вантажів.

Будівництво або надання приміщень для розміщення та функціонування військових частин (підрозділів), що здійснюють охорону важливих державних об'єктів та спеціальних вантажів, а також утримання приміщень здійснюються за встановленими законодавством нормами за рахунок центральних органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, яким належать об'єкти, що охороняються Національною гвардією України»;

3) частину четверту виключити;

4) частину п'яту доповнити абзацом другим такого змісту:

«Національна гвардія України звільняється від передачі місцевим державним адміністраціям або органам місцевого самоврядування частини житла та витрат на розвиток інфраструктури міста, побудованого за рахунок цільових державних капітальних вкладень та інших коштів».

18. У розділі VIII «Прикінцеві та перехідні положення»:

1) у пункті 3:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) Головний орган військового управління Національної гвардії України, органи військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, з'єднання, військові частини, вищі військові навчальні заклади, навчальні військові частини (центри), бази, установи та заклади Національної гвардії України є правонаступниками відповідних органів військового управління, з'єднань, військових частин, вищих навчальних закладів, навчальних військових частин, органів і підрозділів забезпечення, установ внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України. При цьому акти на право постійного користування земельними ділянками та свідоцтва про право власності на нерухоме майно не потребують переоформлення»;

підпункт 2 виключити;

2) доповнити пунктами 3^1-3^5 такого змісту:

«3^1. Установити, що тимчасово до визначення на законодавчому рівні іншого суб'єкта виконання відповідних функцій Національна гвардія України продовжує здійснювати:

конвоювання осіб, узятих під варту та/або засуджених до позбавлення волі, до Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, апеляційних судів з розгляду цивільних і кримінальних справ, місцевих загальних судів, перелік яких визначається Міністром внутрішніх справ України, та відповідних установ виконання покарань, попереднього ув'язнення (крім гауптвахт) та ізоляторів тимчасового тримання, а також охорону їх у залі суду;

конвоювання осіб, узятих під варту та/або засуджених до позбавлення волі під час їх екстрадиції;

участь у розшуку, переслідуванні і затриманні осіб, взятих під варту, осіб, засуджених до позбавлення волі або арешту, які втекли з-під варти.

3^2. Військові частини (підрозділи) Національної гвардії України, що здійснюють функції, передбачені пунктом 3^1 цього розділу, під час дії воєнного стану залишаються у підпорядкуванні Міністерства внутрішніх справ України.

Порядок організації виконання зазначених функцій, у тому числі порядок взяття та зняття з обслуговування Національною гвардією України судів, організації військових і спеціальних перевезень затверджуються Міністром внутрішніх справ України.

3^3. Військовослужбовці Національної гвардії України під час конвоювання осіб, узятих під варту та/або засуджених до позбавлення волі, у тому числі під час їх екстрадиції, а також забезпечення охорони осіб, які тримаються під вартою, під час судових засідань та під час прийняття участі у розшуку, переслідуванні і затриманні цих осіб, які втекли з-під варти, мають право:

застосовувати в межах компетенції превентивні та поліцейські заходи примусу, визначені Законом України «Про Національну поліцію»;

проводити обшук осіб, узятих під варту, огляд речей цих осіб і вилучати заборонені речі, предмети і документи та передавати їх уповноваженій особі. Особистий обшук проводиться особами однієї статі із особами, узятими під варту.

3^4. Під час конвоювання осіб, узятих під варту та/або засуджених до позбавлення волі, у тому числі під час їх екстрадиції, а також під час забезпечення охорони осіб, які тримаються під вартою, під час судових засідань, військовослужбовці Національної гвардії України до цих осіб застосовують кайданки у випадках:

учинення фізичного опору адміністрації установи виконання покарань та/або військовослужбовцю Національної гвардії України;

відмови йти під охороною - на час конвоювання;

спроби самогубства або заподіяння собі каліцтва, у разі нападу на засуджених та інших осіб - до заспокоєння особи;

винесення судом вироку про довічне позбавлення волі - коли оголошується вирок і здійснюється конвоювання цих засуджених;

конвоювання в літаку;

конвоювання особи, яка вчинила втечу з-під варти (охорони), після затримання.

У разі відсутності кайданок військовослужбовці Національної гвардії України мають право використовувати підручні засоби для зв'язування.

Під час харчування, справляння природних потреб, проходження санітарної обробки осіб, узятих під варту, а також у разі виникнення загрози їхньому життю чи раптового захворювання наручники знімають за вказівкою особи, яка дала розпорядження про їх застосування, або старшого начальника, а також за вказівкою начальника варти, що здійснює конвоювання (охорону).

Для конвоювання осіб, узятих під варту, засуджених до позбавлення волі або арешту, а також участі у розшуку, переслідуванні і затриманні цих осіб, у разі їх втечі з-під варти можуть застосовуватися службові собаки.

3^5. Крім підстав, визначених статтею 18 цього Закону, військовослужбовці Національної гвардії України під час конвоювання осіб, узятих під варту та/або засуджених до позбавлення волі, у тому числі під час їх екстрадиції, а також під час забезпечення охорони осіб, які тримаються під вартою, під час судових засідань у судах мають право особисто або в складі підрозділу застосовувати вогнепальну зброю для затримання особи, яка намагається втекти з-під варти.

У зазначеному випадку право застосовування вогнепальної зброї виникає, коли такі особи перетинають лінію охорони, якою є:

в установах виконання покарань - основна огорожа, у разі її відсутності - межа об'єкта, позначена пересувними захисними засобами або покажчиками з надписом «заборонена зона - прохід заборонено»;

на транспортних засобах - стіни (борти), підлога, дах вагона, автомобіля;

у залах (кімнатах) судового засідання та камері для підсудних (засуджених) - стіни, підлога, стеля, двері та вікна зали (кімнати, камери);

під час конвоювання пішим порядком - лінія розміщення найближчих від колони чатових.

Лінію охорони зазначають на схемі охорони та оголошують конвойованим особам».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України в місячний строк:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 24 грудня 2015 року. № 920-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення гарантій соціального захисту колишніх працівників органів внутрішніх справ України та членів їхніх сімей

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399 із наступними змінами):

1) у частині шістнадцятій статті 43 після слів «на момент призначення» доповнити словами «або виплати», а слова «призначена пенсія підлягає негайному перерахунку» замінити словами «пенсія призначається з урахуванням таких змін та/або нововведень, а призначена пенсія підлягає невідкладному перерахунку»;

2) статтю 63 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Перерахунок пенсій особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ України (міліції), які мають право на пенсійне забезпечення або одержують пенсію на умовах цього Закону, здійснюється з урахуванням видів грошового забезпечення, щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (надбавок, доплат, підвищень) та премій у розмірах, встановлених законодавством для поліцейських».

У зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою.

2. Абзац перший пункту 3 розділу III «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 22, ст. 145) після слів «Міністерстві внутрішніх справ України» доповнити словами «Національній поліції».

3. Пункт 15 розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну поліцію» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40-41, ст. 379) доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«За колишніми працівниками міліції, у тому числі пенсіонерами, а також членами їхніх сімей, іншими особами зберігаються пільги, компенсації і гарантії, передбачені цим Законом для колишніх поліцейських, членів їхніх сімей, інших осіб.

Право на отримання одноразової грошової допомоги, інших виплат, передбачених Законом України «Про міліцію», зберігається і здійснюється в порядку, що діяв до набрання чинності Законом України «Про Національну поліцію».

II. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 23 грудня 2015 року. № 900-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Статтю 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 5, ст. 37, № 15, ст. 99) після абзацу п'ятого доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) за рішенням Кабінету Міністрів України для забезпечення виконання боргових зобов'язань публічного акціонерного товариства «Укргідроенерго» перед Європейським банком реконструкції та розвитку у сумі, що не перевищує 180.000 тис. євро, для продовження реалізації Проекту «Реабілітація гідроелектростанцій».

З моменту виникнення боргових зобов'язань, зазначених в абзаці першому цього пункту, анулювати у такій же сумі невибрану частину кредиту, залученого державою за Кредитною угодою (Проект «Реабілітації гідроелектростанцій») між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку, ратифікованою Законом України від 18 вересня 2012 року № 5255-VI.

Звільнити публічне акціонерне товариство «Укргідроенерго» від зобов'язання надавати майнове або інше забезпечення виконання зобов'язання за гарантією, що надається відповідно до абзацу першого цього пункту».

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом дев'ятим.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 24 грудня 2015 року. № 906-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації

Цей Закон визначає механізм реформування друкованих засобів масової інформації, заснованих органами державної влади, іншими державними органами та органами місцевого самоврядування.

Стаття 1. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на друковані засоби масової інформації, засновниками (співзасновниками) яких є органи державної влади, інші державні органи та органи місцевого самоврядування (далі - друковані засоби масової інформації), і редакції друкованих засобів масової інформації, засновниками (співзасновниками) яких є органи державної влади, інші державні органи та органи місцевого самоврядування (далі - редакції).

2. Питання щодо офіційного оприлюднення друкованими засобами масової інформації нормативно-правових актів Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, а також інших органів, акти яких відповідно до законодавства підлягають державній реєстрації, щодо механізму реалізації положень про офіційне опублікування та набрання чинності нормативно-правовими актами цим Законом не регулюються.

Стаття 2. Етапи реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій

1. Реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій здійснюється у два етапи: перший - протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом та другий - протягом наступних двох років.

2. На першому етапі здійснюється реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій згідно з переліком, що затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, інформаційній та видавничій сферах, організовується підвищення кваліфікації працівників таких редакцій, а також складається Зведений перелік об'єктів реформування.

3. До переліку друкованих засобів масової інформації та редакцій, що підлягають реформуванню на першому етапі, порядок формування якого визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, інформаційній та видавничій сферах, включаються друковані засоби масової інформації та редакції, що звернулися з відповідними клопотаннями до зазначеного органу.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, інформаційній та видавничій сферах, узагальнює результати першого етапу реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій і у разі потреби готує пропозиції про внесення змін до відповідних нормативно-правових актів.

5. На другому етапі здійснюється реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій, не реформованих на першому етапі.

Стаття 3. Способи реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій

1. Реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій здійснюється у такий спосіб:

1) вихід органів державної влади, інших державних органів та органів місцевого самоврядування із складу засновників (співзасновників) друкованого засобу масової інформації та редакції - у разі відсутності у майні редакції державного (комунального) майна;

2) вихід органів державної влади, інших державних органів та органів місцевого самоврядування із складу засновників (співзасновників) друкованого засобу масової інформації та редакції з перетворенням редакції членами її трудового колективу у суб'єкт господарювання із збереженням назви, цільового призначення, мови видання і тематичної спрямованості друкованого засобу масової інформації;

3) вихід органів державної влади, інших державних органів та органів місцевого самоврядування із складу засновників (співзасновників) друкованого засобу масової інформації та редакції з подальшою приватизацією майна редакції, що перебуває у державній чи комунальній власності, відповідно до законодавства з питань приватизації, якщо трудовий колектив редакції не подає протягом установленого цим Законом строку пропозиції про свою участь у реформуванні друкованого засобу масової інформації;

4) перетворення друкованих засобів масової інформації, заснованих центральними органами виконавчої влади, в офіційні друковані видання.

2. Визначення розміру частки, що належить державі, у майні редакції здійснюється відповідно до законодавства про приватизацію.

3. Протягом чотирьох місяців з дня набрання чинності цим Законом засновники (співзасновники) друкованого засобу масової інформації та редакції зобов'язані сплатити заборгованість із податків та обов'язкових платежів, ліквідувати заборгованість із заробітної плати та виконати інші фінансові зобов'язання відповідно до законодавства.

Стаття 4. Порядок прийняття рішення про реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій

1. Рішення про реформування друкованого засобу масової інформації та редакції приймається їх засновниками (співзасновниками) за участю трудового колективу.

Трудовий колектив редакції має пріоритетне право у визначенні способу реформування.

2. Протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом трудовий колектив редакції на загальних зборах, на яких присутні не менш як три чверті загальної кількості штатних працівників, приймає рішення щодо своєї участі у реформуванні друкованого засобу масової інформації та редакції і подає засновникам (співзасновникам) пропозицію стосовно способу реформування.

3. Засновники (співзасновники) друкованого засобу масової інформації та редакції у місячний строк після надходження пропозиції трудового колективу редакції приймають рішення про реформування та про спосіб реформування, яке доводиться до відома трудового колективу та надсилається центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, інформаційній та видавничій сферах, для внесення до Зведеного переліку об'єктів реформування та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації друкованих засобів масової інформації.

4. У разі якщо трудовий колектив редакції не повідомив про свою участь у реформуванні протягом строку, визначеного частиною другою цієї статті, засновники (співзасновники) відповідного друкованого засобу масової інформації та редакції приймають рішення про реформування самостійно.

5. Рішення засновників (співзасновників) про реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій у місячний строк з дня його прийняття публікується у відповідному друкованому засобі масової інформації.

6. Спори між засновниками (співзасновниками) друкованого засобу масової інформації та редакції і трудовим колективом редакції зазначеного друкованого засобу масової інформації щодо способу реформування вирішуються у судовому порядку.

Стаття 5. Особливості управління майном редакцій у процесі їх реформування

1. Управління майном редакцій державних друкованих засобів масової інформації до завершення реформування здійснюється уповноваженими органами управління, що є їх засновниками (співзасновниками), відповідно до Закону України «Про управління об'єктами державної власності».

2. Управління майном редакцій комунальних друкованих засобів масової інформації до завершення реформування здійснюється їх засновниками (співзасновниками).

3. З дня набрання чинності цим Законом і до завершення процесу реформування відповідних друкованих засобів масової інформації органам державної влади, іншим державним органам та органам місцевого самоврядування, що є засновниками (співзасновниками) редакцій, забороняється проводити операції, наслідком яких може стати відчуження майна редакцій, зокрема його продаж, обмін та застава, встановлення іпотеки, безоплатна передача та реалізація для погашення заборгованості, передача в оренду, внесення його до статутних (складених) капіталів суб'єктів господарювання, передача в управління та проведення операцій з борговими вимогами і зобов'язаннями (факторинг).

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, інформаційній та видавничій сферах, проводить моніторинг процесу реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій з метою забезпечення їх функціонування, збереження назви, цільового призначення, мови видання і тематичної спрямованості.

Стаття 6. Зведений перелік об'єктів реформування

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, інформаційній та видавничій сферах, забезпечує складення, ведення та оновлення Зведеного переліку об'єктів реформування на підставі інформації, що подається засновниками (співзасновниками) друкованих засобів масової інформації та редакцій, у порядку та формі, установлених цим органом.

2. У Зведеному переліку об'єктів реформування зазначається інформація про:

1) засновників (співзасновників) друкованих засобів масової інформації та редакцій;

2) приміщення, в яких розташовані редакції;

3) перелік майна, що перебуває на балансі редакції;

4) джерела фінансування редакцій;

5) рішення засновників (співзасновників) стосовно способу реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій.

Стаття 7. Вихід органів державної влади, інших державних органів та органів місцевого самоврядування із складу засновників (співзасновників) друкованого засобу масової інформації та редакції

1. Вихід органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування із складу засновників (співзасновників) друкованого засобу масової інформації та редакції у разі відсутності у майні редакції державного (комунального) майна оформляється договором, що укладається між органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, що є засновниками (співзасновниками), та правонаступниками (у тому числі трудовим колективом редакції) відповідно до вимог цивільного законодавства. Зазначений договір, який обов'язково має містити умови забезпечення функціонування друкованого засобу масової інформації, збереження його назви, цільового призначення, мови видання і тематичної спрямованості, є підставою для подання правонаступниками заяви про перереєстрацію друкованого засобу масової інформації в порядку, визначеному Законом України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні».

Стаття 8. Перетворення редакції членами її трудового колективу у суб'єкт господарювання

1. Перетворення редакції членами її трудового колективу у суб'єкт господарювання здійснюється відповідно до Цивільного і Господарського кодексів України.

2. Розподіл часток майна між засновниками (співзасновниками) суб'єкта господарювання здійснюється за рішенням загальних зборів суб'єкта господарювання з урахуванням балансової вартості майна.

3. У разі виходу із складу засновників (співзасновників) суб'єкта господарювання його частка майна, отримана ним під час реформування редакції, не підлягає поверненню зазначеному засновнику (співзасновнику), а розподіляється між іншими засновниками суб'єкта господарювання.

Стаття 9. Надання редакціям майна, приміщень та земельних ділянок, на яких розташовані ці приміщення, у процесі реформування

1. У процесі реформування майно (крім приміщень і земельних ділянок), що на момент набрання чинності цим Законом перебувало на балансі редакції (майно, надане редакції засновниками (співзасновниками) друкованого засобу масової інформації та редакції у користування, та майно, придбане трудовим колективом редакції), передається у власність зазначеному суб'єкту господарювання безоплатно, за умови забезпечення функціонування друкованого засобу масової інформації, збереження його назви, цільового призначення, мови видання і тематичної спрямованості.

2. Приміщення, що перебувають у державній або комунальній власності, у яких на час реформування розташовувалися редакції, передаються в оренду строком не менше ніж на 15 років з розміром орендної плати, установленим для бюджетних організацій. Договір оренди укладається між редакцією та Фондом державного майна України (його регіональним відділенням) або відповідним органом місцевого самоврядування.

Суборенда приміщень редакцій забороняється.

3. Дія цієї статті не поширюється на друковані засоби масової інформації, до яких не застосовуються норми державної підтримки засобів масової інформації відповідно до статті 2 Закону України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів».

Стаття 10. Перетворення друкованих засобів масової інформації, заснованих центральними органами виконавчої влади, в офіційні друковані видання

1. Друковані засоби масової інформації, засновані центральними органами виконавчої влади, можуть перетворюватися в офіційні друковані видання за рішенням їх засновників (співзасновників).

2. У разі якщо центральні органи виконавчої влади є засновниками (співзасновниками) кількох друкованих засобів масової інформації, в офіційне друковане видання може бути перетворений лише один із таких друкованих засобів масової інформації. Реформування інших друкованих засобів масової інформації здійснюється в інший спосіб, передбачений статтею 3 цього Закону.

Стаття 11. Припинення випуску друкованого засобу масової інформації та діяльності редакції

1. Засновники (співзасновники) друкованого засобу масової інформації та редакції приймають рішення про припинення випуску друкованого засобу масової інформації та діяльності редакції, якщо:

1) трудовий колектив редакції не повідомив про свою участь у реформуванні протягом строку, визначеного частиною другою статті 4 цього Закону;

2) приватизація майна редакції в установленому цим Законом порядку не відбулася.

2. Про прийняте рішення засновники (співзасновники) друкованого засобу масової інформації та редакції повідомляють центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, інформаційній та видавничій сферах, та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації друкованих засобів масової інформації.

Неподання засновником (співзасновниками) друкованого засобу масової інформації центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації друкованих засобів масової інформації, у строк, встановлений частиною першою статті 2 цього Закону, заяви про перереєстрацію відповідного друкованого засобу масової інформації є підставою для визнання свідоцтва про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації недійсним.

3. Рішення засновників (співзасновників) друкованого засобу масової інформації та редакції про припинення випуску зазначеного друкованого засобу масової інформації та діяльності редакції публікується протягом місяця у відповідному друкованому засобі масової інформації.

Стаття 12. Державна підтримка реформованих друкованих засобів масової інформації місцевої сфери розповсюдження

1. Реформованим друкованим засобам масової інформації місцевої сфери розповсюдження з метою забезпечення їх функціонування може надаватися державна підтримка за рахунок коштів державного бюджету у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Надання державної підтримки здійснюється виключно за умови забезпечення функціонування друкованого засобу масової інформації, збереження його назви, цільового призначення і тематичної спрямованості.

2. Форми державної підтримки друкованих засобів масової інформації місцевої сфери розповсюдження:

1) встановлення для редакцій пільгових умов оренди приміщень, що перебувають у державній або комунальній власності, відповідно до частини другої статті 9 цього Закону;

2) адресна фінансова підтримка;

3) надання редакціям пріоритетного права на укладення договорів про висвітлення діяльності місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

Стаття 13. Соціальні гарантії працівників реформованих друкованих засобів масової інформації

1. У разі скорочення штату редакції друкованого засобу масової інформації внаслідок реформування засновник (співзасновники) редакції зобов'язаний виплатити звільненому працівникові компенсацію згідно із законодавством.

Стаття 14. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2016 року, крім підпункту 3, абзаців другого - двадцять третього підпункту 4, підпункту 5 пункту 5 цієї статті, які набирають чинності через три роки з дня набрання чинності цим Законом.

2. Закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Фінансування друкованих засобів масової інформації та редакцій (крім друкованих засобів масової інформації, яким надається державна підтримка згідно із статтею 3 Закону України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів») через три роки з дня набрання чинності цим Законом з державного та місцевих бюджетів припиняється.

4. Перереєстрація друкованих засобів масової інформації, що реформуються, здійснюється на безоплатній основі.

5. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 1, ст. 1, № 46, ст. 427; 2014 р., № 5, ст. 62, № 20-21, ст. 715):

статтю 8 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Органи державної влади, інші державні органи та органи місцевого самоврядування не можуть виступати засновниками (співзасновниками) друкованих засобів масової інформації».

У зв'язку з цим частини другу і третю вважати відповідно частинами третьою і четвертою;

частину першу статті 15 доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) якщо засновниками (співзасновниками) друкованого засобу масової інформації виступають органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування»;

у статті 18:

частину третю після слів і цифри «частини першої статті 3 цього Закону» доповнити словами «вимог Закону України «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«Реєструючий орган визнає свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації недійсним у разі:

подання засновником (співзасновниками) погодженого з редакцією письмового повідомлення про припинення випуску друкованого засобу масової інформації;

неподання після завершення процесу реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації органами державної влади, іншими державними органами або органами місцевого самоврядування, які є їх засновниками (співзасновниками), заяви про перереєстрацію відповідних друкованих засобів масової інформації;

прийняття рішення суду про припинення випуску друкованого засобу масової інформації»;

2) пункт 8 частини першої статті 26 та пункт 7 частини першої статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170) після слова «заснування» доповнити словами «аудіовізуальних (електронних)»;

3) у Законі України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 49, ст. 299 із наступними змінами):

у статті 1:

в абзаці четвертому слова «засіб масової інформації органу державної влади» замінити словами «аудіовізуальний (електронний) засіб масової інформації органу державної влади»;

абзац шостий викласти в такій редакції:

«офіційні друковані видання - видання Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, центральних органів виконавчої влади, інших державних органів із спеціальним статусом, що видаються з метою опублікування нормативно-правових актів, рішень цих органів та інформації, обов'язковість опублікування якої передбачена законодавством, під час підготовки яких не використовується творча праця журналістів»;

у статті 7 слова «друкованих чи аудіовізуальних» замінити словами «аудіовізуальних (електронних)»;

доповнити статтею 7^1 такого змісту:

«Стаття 7^1. Офіційні друковані видання

Засновниками офіційних друкованих видань можуть бути центральні органи державної влади.

Офіційні друковані видання вносяться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації друкованих засобів масової інформації, до Державного реєстру друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єкти інформаційної діяльності.

В офіційних друкованих виданнях забороняється розміщувати рекламу або будь-яку іншу інформацію, обов'язковість опублікування якої не передбачена законодавством.

Фінансування видатків на підготовку, випуск і розповсюдження офіційних друкованих видань здійснюється за рахунок і в межах коштів, що передбачаються для утримання відповідних центральних органів державної влади.

Обов'язкові безоплатні примірники офіційних друкованих видань після друкування доставляються одержувачам відповідно до Закону України «Про обов'язковий примірник документів»;

статті 22 і 23 викласти в такій редакції:

«Стаття 22. Опублікування офіційних документів органів державної влади та органів місцевого самоврядування

Закони України, постанови Верховної Ради України, укази та розпорядження Президента України, постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, постанови Верховного Суду України, рішення та висновки Конституційного Суду України, рішення органів місцевого самоврядування, інші нормативно-правові акти публікуються в офіційних друкованих виданнях. У друкованих засобах масової інформації можуть публікуватися офіційні документи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, інша публічна інформація відповідно до законодавства і на засадах, передбачених укладенням між такими органами та редакціями друкованих засобів масової інформації договором.

Стаття 23. Особливості висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, виступів народних депутатів України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад у друкованих засобах масової інформації

Висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, опублікування прийнятих такими органами нормативно-правових актів, рішень про свою діяльність, виступів народних депутатів України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад, а також інформації, обов'язковість опублікування якої передбачена законодавством, здійснюється на договірних засадах відповідно до законодавства»;

4) у Законі України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 50, ст. 302; 2002 р., № 2, ст. 5, № 29, ст. 200, № 50, ст. 368; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267; 2015 р., № 6, ст. 40):

у частині першій статті 1:

абзаци шостий та восьмий виключити;

в абзаці сьомому слова «чи друкований» замінити словом «(електронний)»;

у статті 4:

у частині третій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«Визначені для фінансової допомоги кошти використовуються з метою надання»;

в абзаці другому слова «районним, міським та міськрайонним газетам» виключити;

у частині четвертій слова «у частинах другій і третій» замінити словами «у частині другій»;

у статті 6:

частину другу виключити;

у частині третій слова «державних і комунальних періодичних видань та» виключити;

у статті 7:

у назві слова «районних, міських та міськрайонних газет» виключити;

у частині першій слова «районних, міських та міськрайонних газет і» виключити;

у частині третій слова «на місцеві газети в кожному районі і місті та» виключити;

у частині п'ятій слова «редакціями газет та» виключити;

у статті 8:

у назві слова «районних, міських та міськрайонних газет» виключити;

у першому реченні частини третьої слова «районних, міських та міськрайонних газет і» виключити;

у частині другій статті 11 слова «редакцій друкованих періодичних видань органів державної влади» виключити;

у частині п'ятій статті 14 слова «керівника редакції друкованого засобу масової інформації» виключити;

частину другу статті 16 доповнити реченням такого змісту: «Ця норма поширюється також на журналіста реформованого друкованого засобу масової інформації, який працював у такому засобі масової інформації до завершення процесу його реформування»;

5) частину п'яту статті 22 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 265; 2006 р., № 18, ст. 155) виключити;

6) статтю 1 Закону України «Про посилення захисту майна редакцій засобів масової інформації, видавництв, книгарень, підприємств книгорозповсюдження, творчих спілок» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 30, ст. 397) доповнити частиною третьою такого змісту:

«Цей Закон не поширюється на майно редакцій друкованих засобів масової інформації, заснованих органами державної влади, іншими державними органами та органами місцевого самоврядування».

Президент України
П. ПОРОШЕНКО,

м. Київ, 24 грудня 2015 року. № 917-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) статтю 197 викласти в такій редакції:

«Стаття 197. Проживання без паспорта громадянина України або без реєстрації місця проживання

Проживання громадян, зобов'язаних мати паспорт громадянина України, без паспорта громадянина України або за недійсним паспортом громадянина України, а також проживання громадян без реєстрації місця проживання -

тягнуть за собою попередження.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за порушення, передбачені частиною першою цієї статті, -

тягнуть за собою накладення штрафу від одного до трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) статтю 199 виключити;

3) пункт 2 частини першої статті 213 доповнити словами «та їх посадовими особами, уповноваженими на те цим Кодексом»;

4) у частині другій статті 217 слова та цифру «у пункті 5» замінити словами та цифрами «у пунктах 2, 5»;

5) у статті 219:

частину першу доповнити цифрами «197, 198»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Від імені виконавчих комітетів сільських, селищних, міських рад розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 197, 198 цього Кодексу (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження в центрі надання адміністративних послуг), мають право адміністратори центрів надання адміністративних послуг»;

6) у частині першій статті 222^2 цифри «197-201» замінити цифрами «200, 201»;

7) у частині першій статті 255:

пункт 2 доповнити цифрами «197, 198»;

доповнити пунктом 2^5 такого змісту:

«2^5) посадові особи, уповноважені на те місцевими державними адміністраціями (статті 197, 198)»;

8) частину першу статті 258 після цифр «185^3» доповнити словами та цифрами «статтею 197 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження), статтею 198 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження)».

2. У статті 12 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

назву після слів «міських рад» доповнити словами «та їх виконавчих органів»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«До повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у галузі земельних відносин на території сіл, селищ, міст належать:

1) надання відомостей з Державного земельного кадастру відповідно до закону;

2) вирішення інших питань у галузі земельних відносин відповідно до закону».

3. У Законі України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 18, ст. 101 із наступними змінами):

1) у статті 6:

у частині першій:

в абзаці першому слова «у видачі паспорта» замінити словами «у виїзді за кордон»;

пункти 2, 6 та 8 виключити;

у пункті 5 слова «рішенням іншого органу (посадової особи)» виключити;

частину другу виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

«У разі виникнення обмежень, передбачених цією статтею, орган, що їх запровадив, повідомляє про них у десятиденний строк з моменту їх запровадження:

1) громадянина України, щодо якого запроваджено відповідні обмеження;

2) органи Державної прикордонної служби України, які здійснюють контроль за дотриманням таких обмежень»;

2) у частині другій статті 8 слова та цифри «пунктами 1, 2 і 6-8» замінити словом та цифрою «пунктом 1».

4. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

1) пункт «б» частини першої статті 33 доповнити підпунктом 13 такого змісту:

«13) надання відомостей з Державного земельного кадастру відповідно до закону»;

2) доповнити статтею 37^1 такого змісту:

«Стаття 37^1. Повноваження у сфері реєстрації місця проживання фізичних осіб

1. До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать такі делеговані повноваження:

1) формування та ведення реєстру територіальної громади відповідно до закону»;

3) пункт 2 частини другої статті 38 виключити.

5. У Законі України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» (Відомості

Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 232 із наступними змінами):

1) у статті 3:

абзаци п'ятий і сьомий викласти в такій редакції:

«місце проживання - житло, розташоване на території адміністративно-територіальної одиниці, в якому особа проживає, а також спеціалізовані соціальні установи, заклади соціального обслуговування та соціального захисту, військові частини»;

«орган реєстрації - виконавчий орган сільської, селищної або міської ради, сільський голова (у разі якщо відповідно до закону виконавчий орган сільської ради не утворено), що здійснює реєстрацію, зняття з реєстрації місця проживання особи на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, на яку поширюються повноваження відповідної сільської, селищної або міської ради»;

в абзаці восьмому слова «або місця перебування» виключити;

в абзаці дев'ятому слова «та місце перебування особи», «довідка про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи», «довідка про звернення за захистом в Україні» виключити;

доповнити абзацами десятим - тринадцятим такого змісту:

«документи, до яких вносяться відомості про місце перебування, довідка про звернення за захистом в Україні, довідка про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи;

реєстрація - внесення інформації до реєстру територіальної громади, документів, до яких вносяться відомості про місце проживання/перебування особи, із зазначенням адреси житла/місця перебування із подальшим внесенням відповідної інформації до Єдиного державного демографічного реєстру в установленому Кабінетом Міністрів України порядку;

реєстр територіальної громади - база даних, призначена для зберігання, обробки, використання визначеної цим Законом інформації, що створюється, ведеться та адмініструється органом реєстрації для обліку осіб, які проживають на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

зняття з реєстрації - внесення інформації про зняття з реєстрації до реєстру територіальної громади, документів, до яких вносяться відомості про місце проживання/перебування особи, із зазначенням адреси житла/місця перебування із подальшим внесенням відповідної інформації до Єдиного державного демографічного реєстру в установленому Кабінетом Міністрів України порядку»;

2) статтю 6 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Реєстрація місця проживання особи

Громадянин України, а також іноземець чи особа без громадянства, які постійно або тимчасово проживають в Україні, зобов'язані протягом тридцяти календарних днів після зняття з реєстрації місця проживання та прибуття до нового місця проживання зареєструвати своє місце проживання. Батьки або інші законні представники зобов'язані зареєструвати місце проживання новонародженої дитини протягом трьох місяців з дня державної реєстрації її народження. Реєстрація місця проживання особи здійснюється в день подання особою документів. Реєстрація місця проживання за заявою особи може бути здійснена органом реєстрації з одночасним зняттям з попереднього місця проживання.

У разі якщо особа не може самостійно звернутися до органу реєстрації, реєстрація може бути здійснена за зверненням її законного представника або представника на підставі довіреності, посвідченої в установленому законом порядку (далі - представник).

Для реєстрації особа або її представник подає органу реєстрації (у тому числі через центр надання адміністративних послуг):

письмову заяву;

документ, до якого вносяться відомості про місце проживання. Якщо дитина не досягла 16-річного віку, подається свідоцтво про народження;

квитанцію про сплату адміністративного збору;

документи, що підтверджують право на проживання в житлі, перебування або взяття на облік у спеціалізованій соціальній установі, закладі соціального обслуговування та соціального захисту, проходження служби у військовій частині, адреса яких зазначається під час реєстрації;

військовий квиток або посвідчення про приписку (для громадян, які підлягають взяттю на військовий облік або перебувають на військовому обліку).

У разі подання заяви представником особи додатково подаються:

документ, що посвідчує особу представника;

документ, що підтверджує повноваження особи як представника, крім випадків, коли законними представниками є батьки (усиновлювачі).

Реєстрація місця проживання особи за заявою законного представника здійснюється за згодою інших законних представників.

За бажанням батьків чи одного з них документи, передбачені цією статтею для реєстрації місця проживання дитини, можуть бути подані органам державної реєстрації актів цивільного стану під час проведення державної реєстрації народження дитини. Органи державної реєстрації актів цивільного стану в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, направляють зазначені документи органам реєстрації для реєстрації місця проживання новонародженої дитини.

Реєстрація місця проживання новонародженої дитини може здійснюватися також на підставі направлених органами соціального захисту населення даних, що зазначив законний представник, з яким постійно проживає дитина, у заяві про призначення допомоги при народженні дитини.

Забороняється вимагати для реєстрації місця проживання подання особою інших, ніж передбачених цією статтею, документів.

Особа може доручити в установленому законодавством порядку подати заяву про реєстрацію місця проживання відповідній посадовій особі виконавців послуг з управління (утримання) багатоквартирного будинку (гуртожитку), об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, житлово-будівельного кооперативу, управителя багатоквартирного будинку за місцем її проживання.

Реєстрація місця проживання здійснюється тільки за однією адресою. У разі якщо особа проживає у двох і більше місцях, вона здійснює реєстрацію місця проживання за однією з цих адрес за власним вибором. За адресою зареєстрованого місця проживання з особою ведеться офіційне листування та вручення офіційної кореспонденції.

У разі якщо нове місце проживання особи знаходиться в іншій адміністративно-територіальній одиниці, орган реєстрації після реєстрації такого місця проживання надсилає повідомлення про зняття особи з реєстрації відповідному органу реєстрації за попереднім місцем проживання особи в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

У разі внесення під час реєстрації помилкових відомостей про особу орган реєстрації зобов'язаний на підставі поданих особою або її представником достовірних відомостей у день звернення внести необхідні зміни до документів, до яких вносяться відомості про місце проживання/перебування, реєстру відповідної територіальної громади із подальшим внесенням відповідної інформації до Єдиного державного демографічного реєстру в установленому Кабінетом Міністрів України порядку.

У разі прийняття рішення про зміну нумерації будинків, перейменування вулиць (проспектів, бульварів, площ, провулків, кварталів тощо), населених пунктів, адміністративно-територіальних одиниць, зміни в адміністративно-територіальному устрої на підставі відповідних актів вносяться зміни до реєстру територіальної громади, із збереженням попередніх даних, із подальшим внесенням цієї інформації до Єдиного державного демографічного реєстру в установленому Кабінетом Міністрів України порядку.

У випадку, передбаченому частиною тринадцятою цієї статті, зазначені відомості за бажанням особи вносяться до документів, до яких вносяться відомості про місце проживання/перебування. Такі відомості вносяться безоплатно.

Орган реєстрації у разі виявлення в реєстрі територіальної громади помилкових відомостей про особу повідомляє її про це у тридцятиденний строк з дня виявлення таких відомостей, а також звертається до особи з проханням надати достовірні відомості для внесення змін до відповідного реєстру та/або документів, до яких вносяться відомості про місце проживання/перебування. Орган реєстрації передає відповідну інформацію в установленому Кабінетом Міністрів України порядку для внесення змін до Єдиного державного демографічного реєстру.

Надання органами реєстрації та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, відомостей про місце проживання особи та інших персональних даних здійснюється виключно у випадках, передбачених законами України, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини або за згодою самої особи.

Особи, які не проживають за адресою, що зареєстрована як місце їх проживання, більше одного місяця і які мають невиконані майнові зобов'язання, накладені в адміністративному порядку чи за судовим рішенням, або призиваються на строкову військову службу і не мають відстрочки, або беруть участь у судовому процесі в будь-якій якості, зобов'язані письмово повідомити орган реєстрації про своє місце перебування.

Реєстрація та продовження реєстрації тимчасового перебування іноземців, осіб без громадянства здійснюються відповідно до законодавства про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»;

3) доповнити статтею 6^1 такого змісту:

«Стаття 6^1. Особливості реєстрації місця проживання бездомних осіб

Бездомні та інші особи, які не мають постійного місця проживання, реєструються за адресою спеціалізованої соціальної установи, закладу соціального обслуговування та соціального захисту, створених органами місцевого самоврядування.

Подання заяви про реєстрацію, зняття з реєстрації місця проживання таких осіб у порядку і строки, встановлені цим Законом, покладається на відповідну спеціалізовану соціальну установу, заклад соціального обслуговування та соціального захисту, де проживають зазначені особи»;

4) у статті 7:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«заяви особи або її представника, що подається до органу реєстрації»;

частину другу доповнити словами і цифрою «з урахуванням вимог, визначених частиною одинадцятою статті 6 цього Закону»;

в абзаці другому частини четвертої слова «або свідоцтво про належність до громадянства України» виключити;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«У разі подання заяви представником особи додатково подаються:

документ, що посвідчує особу представника;

документ, що підтверджує повноваження особи як представника (законного представника)»;

доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Особа може доручити в установленому законодавством порядку подати заяву про зняття з реєстрації місця проживання відповідній посадовій особі виконавців послуг з управління (утримання) багатоквартирного будинку (гуртожитку), об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, житлово-будівельного кооперативу, управителя багатоквартирного будинку за місцем її проживання»;

5) доповнити статтею 9^1 такого змісту:

«Стаття 9^1. Підстави для відмови в реєстрації або знятті з реєстрації місця проживання

Орган реєстрації відмовляє в реєстрації або знятті з реєстрації місця проживання, якщо:

особа не подала передбачені цим Законом документи або інформацію;

у поданих особою документах містяться недостовірні відомості або подані нею документи є недійсними;

для реєстрації або зняття з реєстрації звернулася особа, яка не досягла 14-річного віку.

Рішення про відмову приймається в день звернення особи. Заява про реєстрацію чи зняття з реєстрації місця проживання повертається особі із зазначенням у ній причин відмови»;

6) статті 10 та 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Правила реєстрації місця проживання

Правила здійснення реєстрації місця проживання, форми необхідних для цього документів, порядок передачі органами реєстрації інформації до Єдиного державного демографічного реєстру встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Повноваження органів реєстрації та державних органів у сфері реєстрації фізичних осіб

Орган реєстрації здійснює:

формування та ведення Реєстру територіальних громад;

реєстрацію та зняття з реєстрації місця проживання/перебування осіб у межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

передачу інформації та/або внесення у встановленому законом порядку відомостей про реєстрацію та зняття з реєстрації місця проживання/перебування до Єдиного державного демографічного реєстру.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері реєстрації фізичних осіб, здійснює:

узагальнення практики застосування нормативно-правових актів з питань реєстрації місця проживання, виявлення проблемних питань у сфері реєстрації місця проживання та розроблення шляхів їх вирішення;

розроблення проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів у сфері реєстрації місця проживання;

встановлення у межах своїх повноважень вимог до програмного забезпечення реєстрів територіальних громад та стандарти обміну даними між такими реєстрами.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері реєстрації фізичних осіб:

контролює дотримання органами реєстрації законодавства з питань реєстрації місця проживання;

надає методологічну та технічну допомогу у забезпеченні взаємодії між реєстрами територіальних громад;

вносить пропозиції щодо забезпечення формування державної політики у сфері реєстрації фізичних осіб та бере участь у розробленні проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів у сфері реєстрації фізичних осіб.

Облік громадян України, які проживають за межами України, ведеться закордонними дипломатичними установами України у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку»;

7) доповнити статтями 11^1-11^3 такого змісту:

«Стаття 11^1. Адміністративний збір

За реєстрацію, зняття з реєстрації місця проживання сплачується адміністративний збір:

у разі звернення особи протягом встановленого цим Законом строку - у розмірі 0,0085 розміру мінімальної заробітної плати;

у разі звернення особи з порушенням встановленого цим Законом строку - у розмірі 0,0255 розміру мінімальної заробітної плати.

У разі реєстрації місця проживання одночасно із зняттям з попереднього місця проживання адміністративний збір стягується лише за одну адміністративну послугу та зараховується до місцевого бюджету за новим місцем проживання.

Стаття 11^2. Реєстр територіальної громади

Орган реєстрації для потреб реєстрації місця проживання відповідно до цього Закону формує та веде реєстр територіальної громади. Орган реєстрації є розпорядником відповідного реєстру територіальної громади.

Органи реєстрації здійснюють обмін відомостями між реєстрами різних територіальних громад для реєстрації та зняття з реєстрації місця проживання особи у разі її вибуття з однієї адміністративно-територіальної одиниці та прибуття до іншої адміністративно-територіальної одиниці в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Вимоги до збирання, зберігання, обробки, використання і захисту інформації у реєстрах територіальних громад визначаються законом.

До реєстру територіальної громади вносяться:

дані про особу:

прізвище, власне ім'я (усі власні імена), по батькові;

дата та місце народження;

місце проживання;

відомості про громадянство;

унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (якщо така інформація внесена до паспорта громадянина України);

дата реєстрації місця проживання;

прізвище, ім'я та по батькові представника, якщо він діє від імені особи, та відомості про документ, що посвідчує повноваження представника;

інформація про попереднє місце проживання;

дата зняття з реєстрації місця проживання (після вибуття особи);

найменування органу реєстрації, прізвище, ім'я, по батькові та посада особи, яка вносила записи до реєстру.

Стаття 11^3. Доступ до реєстрів територіальних громад

Доступ до інформації, що міститься у реєстрах територіальних громад, здійснюється з дотриманням вимог цього Закону, законів України «Про інформацію» та «Про захист персональних даних».

Службовим та посадовим особам розпорядників реєстрів та інших органів державної влади, що обробляють персональні дані, внесені до реєстрів, забороняється розголошувати персональні дані, що стали їм відомі у зв'язку з виконанням службових обов'язків.

Кожна особа має право на доступ до своїх персональних даних, внесених до реєстрів, а також інші пра-

ва щодо своїх персональних даних, передбачені Законом України «Про захист персональних даних».

Доступ до реєстрів здійснюється виключно авторизовано, із збереженням інформації про службову або посадову особу, яка здійснювала запит, та час такого запиту.

Органу реєстрації заборонено передавати дані з реєстру територіальної громади третім особам з метою, не передбаченою цим Законом.

Обмін інформацією між органами реєстрації та іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування здійснюється за письмовою згодою особи з метою надання їй адміністративних послуг.

Передача персональних даних, внесених до реєстрів територіальних громад, органам державної влади, органам місцевого самоврядування без письмової згоди особи може здійснюватися лише у випадках, передбачених законом.

Дані реєстрів територіальних громад можуть використовуватися із статистичною або науковою метою, за умови їх знеособлення».

6. У Законі України «Про Державний реєстр виборців» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 5, ст. 34; 2013 р., № 48, ст. 682; 2014 р., № 5, ст. 62, № 20-21, ст. 731, № 26, ст. 892):

1) частину першу статті 6 доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (якщо така інформація внесена до паспорта громадянина України)»;

2) частини першу та другу статті 8 викласти в такій редакції:

«1. Виборча адреса виборця визначається згідно з цією статтею та є підставою для віднесення виборця до відповідної виборчої дільниці.

2. Виборчою адресою виборця є адреса, за якою зареєстровано його місце проживання відповідно до Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні»;

3) статтю 17 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Підставою для видання наказу про внесення запису до бази даних Реєстру, внесення змін до персональних даних виборця, включеного до Реєстру, також можуть бути відомості, передані розпоряднику Реєстру згідно із статтею 22 цього Закону»;

4) у статті 22:

друге речення частини першої викласти в такій редакції: «Поновлення бази даних Реєстру здійснюється на підставі відомостей, зазначених у частинах третій - дванадцятій та шістнадцятій цієї статті»;

частину другу доповнити словами «або розпоряднику Реєстру згідно із цією статтею»;

у частині третій:

в абзаці першому слова «реєстрації фізичних осіб» замінити словом «громадянства»;

пункти 1, 4 та 5 виключити;

після частини одинадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

«12. Уповноважена посадова особа органу реєстрації подає відомості про:

1) громадян України, зареєстрованих за місцем проживання у відповідній адміністративно-територіальній одиниці, яким протягом наступного місяця виповниться 18 років;

2) виборців, які протягом попереднього місяця зареєстрували своє місце проживання у відповідній адміністративно-територіальній одиниці;

3) виборців, які протягом попереднього місяця зняті з реєстрації за місцем проживання у відповідній адміністративно-територіальній одиниці»;

У зв'язку з цим частини дванадцяту - двадцять другу вважати відповідно частинами тринадцятою - двадцять третьою;

у частині тринадцятій:

у першому реченні слово «одинадцятою» замінити словом «дванадцятою»;

у другому реченні слова «десятою та одинадцятою» замінити словами «десятою - дванадцятою», а слово «житла» виключити;

у частинах чотирнадцятій, двадцять першій, двадцять другій та двадцять третій слово «одинадцятою» замінити словом «дванадцятою»;

у частині сімнадцятій:

в абзаці першому слова «частинами третьою - одинадцятою» замінити словами «частинами третьою - дванадцятою»;

у пункті 1 слова та цифри «частиною другою статті 17» замінити словом та цифрами «статтею 17»;

у пункті 2 слова та цифри «частиною третьою статті 17» замінити словом та цифрами «статтею 17»;

у частині вісімнадцятій слова «зареєстрованим місцем проживання та адресою житла виборця» замінити словами «адресою, за якою зареєстровано його місце проживання»;

у частині дев'ятнадцятій слово «п'ятнадцятою» замінити словом «шістнадцятою»;

після частини двадцять другої доповнити новою частиною такого змісту:

«23. Відомості, передбачені цією статтею, можуть подаватися розпоряднику Реєстру в електронному вигляді з державних інформаційних систем, що містять відповідну інформацію, у тому числі з Єдиного державного демографічного реєстру, у порядку, встановленому розпорядником Реєстру та органом, що забезпечує функціонування відповідної інформаційної системи. У такому разі ці відомості органам ведення Реєстру не подаються. Розпорядник Реєстру засобами автоматизованої інформаційно-телекомунікаційної системи Реєстру передає отримані відомості відповідним органам ведення Реєстру».

У зв'язку з цим частину двадцять третю вважати частиною двадцять четвертою;

5) у статті 26:

частину четверту доповнити словами «а також для створення реєстрів територіальних громад»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Персональні дані Реєстру у визначених законом випадках можуть бути використані центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, для реалізації покладених на нього повноважень»;

6) перше речення частини першої статті 28 викласти в такій редакції:

«1. Передбачені статтею 22 цього Закону відомості подаються відповідними органами, закладами, установами за десять днів до дня голосування»;

7) у частині четвертій статті 33 слово «ведення» виключити.

7. У Законі України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61 із наступними змінами):

1) частину першу статті 1 після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«заява в електронній формі - заява про отримання відомостей з Державного земельного кадастру про земельну ділянку, яка формується і подається через Єдиний державний портал адміністративних послуг, у тому числі через інтегровану з ним інформаційну систему центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин».

У зв'язку з цим абзаци сьомий - дванадцятий вважати відповідно абзацами восьмим - тринадцятим;

2) у статті 9:

частину першу доповнити абзацами другим - сьомим такого змісту:

«Надання відомостей з Державного земельного кадастру у визначених частиною першою статті 38 цього Закону випадках може здійснюватися також адміністраторами центрів надання адміністративних послуг у порядку, встановленому Законом України «Про адміністративні послуги», або уповноваженими посадовими особами виконавчих органів місцевого самоврядування, які успішно пройшли стажування у сфері земельних відносин та відповідають кваліфікаційним вимогам, зазначеним у частині третій цієї статті.

Місцева державна адміністрація, сільська, селищна, міська рада визначають можливість здійснення ними повноважень з надання відомостей з Державного земельного кадастру з урахуванням можливості організаційного та технічного забезпечення їх реалізації.

Стажування особи у сфері земельних відносин проводиться безоплатно державним кадастровим реєстратором строком не більше одного місяця. За результатами успішного стажування особі державним кадастровим реєстратором видається відповідна довідка.

Не потребує проходження стажування особа, яка перед призначенням на посаду адміністратора центру надання адміністративних послуг чи на посаду у виконавчий орган місцевого самоврядування працювала державним кадастровим реєстратором протягом останніх двох років.

Порядок проведення стажування встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Право на отримання відомостей з Державного земельного кадастру у визначених частиною першою статті 38 цього Закону випадках мають нотаріуси при вчиненні нотаріальних дій, пов'язаних з об'єктами нерухомості, та/або під час здійснення державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень та особи, які відповідно до закону здійснюють державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень під час проведення такої реєстрації»;

3) статтю 30 викласти в такій редакції:

«Стаття 30. Інформаційна взаємодія органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, та суб'єктів державної реєстрації прав

1. Для державних кадастрових реєстраторів інформація з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених цим Законом, надається в електронній формі шляхом безпосереднього доступу до цього реєстру відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

2. Державний реєстратор речових прав на нерухоме майно під час проведення державної реєстрації речових прав на земельні ділянки має безпосередній доступ та користується відомостями з Державного земельного кадастру в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

4) у статті 36:

пункт «і» частини першої доповнити словами «крім відомостей про реєстраційний номер облікової картки платника податків, серію та номер паспорта громадянина України, місце проживання, дату народження фізичної особи, які є інформацією з обмеженим доступом та не підлягають відображенню у відкритому доступі»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Пошук, перегляд, копіювання та роздрукування відомостей з Державного земельного кадастру, оприлюднених на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, зазначених у пунктах «а»-«є», «ї» частини першої цієї статті, здійснюються безоплатно, а відомостей, зазначених у пунктах «ж»-«і» частини першої цієї статті, - за плату, розміри якої встановлюються цим Законом»;

5) абзац другий частини першої статті 37 виключити;

6) у статті 38:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Відомості з Державного земельного кадастру надаються державними кадастровими реєстраторами у формі:

витягів з Державного земельного кадастру про об'єкт Державного земельного кадастру;

довідок, що містять узагальнену інформацію про землі (території), за формою, встановленою Порядком ведення Державного земельного кадастру;

викопіювань з картографічної основи Державного земельного кадастру, кадастрової карти (плану);

копій документів, що створюються під час ведення Державного земельного кадастру.

Відомості з Державного земельного кадастру, внесені або перенесені до нього з Державного реєстру земель після 1 січня 2013 року, надаються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, у формах, зазначених у абзацах другому - п'ятому частини першої цієї статті, також адміністраторами центрів надання адміністративних послуг та уповноваженими посадовими особами виконавчих органів місцевого самоврядування.

Користування відомостями з Державного земельного кадастру також може здійснюватися у формі надання доступу до нього в режимі читання.

Доступ до Державного земельного кадастру в режимі читання надається органам державної влади, органам місцевого самоврядування, органам і підрозділам Служби безпеки України, що здійснюють контррозвідувальну діяльність та боротьбу з тероризмом, банкам та особам, які в установленому законом порядку включені до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників, Державного реєстру оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок та Державного реєстру сертифікованих інженерів-геодезистів, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Відомості про обмеження у використанні земельної ділянки надаються у формі витягу з Державного земельного кадастру про земельну ділянку.

Витяг з Державного земельного кадастру про земельну ділянку може бути виданий будь-яким Державним кадастровим реєстратором, адміністратором центру надання адміністративних послуг, уповноваженою посадовою особою виконавчого органу місцевого самоврядування.

Порядок доступу нотаріусів до Державного земельного кадастру встановлюється Кабінетом Міністрів України»;

частину третю доповнити абзацами сьомим - двадцять першим такого змісту:

«За надання відомостей справляється адміністративний збір:

а) за витяг з Державного земельного кадастру про:

земельну ділянку - 0,05 розміру мінімальної заробітної плати;

обмеження у використанні земель - 0,055 розміру мінімальної заробітної плати;

землі в межах адміністративно-територіальних одиниць - 0,06 розміру мінімальної заробітної плати;

б) за довідку, що містить узагальнену інформацію про землі (території), - 0,06 розміру мінімальної заробітної плати;

в) за викопіювання з картографічної основи Державного земельного кадастру, кадастрової карти (плану) - 0,03 розміру мінімальної заробітної плати;

г) за копію документа, що створюється під час ведення Державного земельного кадастру - 0,03 розміру мінімальної заробітної плати;

ґ) за пошук, перегляд, копіювання та роздрукування відомостей з Державного земельного кадастру про:

земельні угіддя (за 1 дециметр квадратний плану масштабу 1:2000-1:5000 території населених пунктів та масштабу 1:5000-1:10000 за межами населених пунктів) - 0,065 розміру мінімальної заробітної плати;

частини земельної ділянки, на яку поширюється дія земельного сервітуту, договору суборенди земельної ділянки, - 0,07 розміру мінімальної заробітної плати;

координати поворотних точок меж об'єктів кадастру (за один аркуш формату А4 (до 30 точок меж об'єктів) - 0,065 розміру мінімальної заробітної плати;

бонітування ґрунтів (за 1 дециметр квадратний плану масштабу 1:5000-1:10000 за межами населених пунктів) - 0,1 розміру мінімальної заробітної плати;

д) за виправлення технічної помилки у відомостях Державного земельного кадастру не з вини органу, що здійснює його ведення, - 0,13 розміру мінімальної заробітної плати.

Адміністративний збір справляється у відповідному розмірі від мінімальної заробітної плати у місячному розмірі, встановленої законом на 1 січня календарного року, в якому надається відповідна адміністративна послуга»;

у частині сьомій:

абзац перший доповнити словами «або іншій особі, яка відповідно до частини першої цієї статті надає відомості з Державного земельного кадастру»;

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«Державний кадастровий реєстратор або інша особа, яка відповідно до частини першої цієї статті надає відомості з Державного земельного кадастру, протягом десяти робочих днів з дати реєстрації заяви (у разі подання заяви про надання витягу з Державного земельного кадастру про земельну ділянку - у день надходження заяви) надає заявнику документ, передбачений частиною першою цієї статті, або надає мотивовану відмову у наданні такого документа»;

після абзацу сьомого доповнити п'ятьма новими абзацами такого змісту:

«Для отримання відомостей з Державного земельного кадастру про земельну ділянку особи та органи, зазначені в абзацах другому і третьому частини п'ятої цієї статті, можуть подати заяву в електронній формі через Єдиний державний портал адміністративних послуг, у тому числі через інтегровану з ним інформаційну систему центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.

У разі подання заяви в електронній формі оплата послуг за надання відомостей з Державного земельного кадастру здійснюється із застосуванням електронних платіжних засобів відповідно до Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні».

Видача відомостей з Державного земельного кадастру про земельну ділянку або мотивованої відмови у наданні таких відомостей за бажанням заявника здійснюється Державним кадастровим реєстратором, адміністратором центру надання адміністративних послуг, уповноваженою посадовою особою виконавчого органу місцевого самоврядування або направленням зазначеними особами поштою цінним листом з описом вкладення та повідомленням про вручення.

У разі подання заяви в електронній формі за власним електронним цифровим підписом (печаткою) заявника відомості з Державного земельного кадастру про земельну ділянку або мотивована відмова у наданні таких відомостей за бажанням заявника видаються також у формі електронного документа засобами телекомунікаційного зв'язку.

Незалежно від місця, форми та способу надання відомостей Державного земельного кадастру додаткові кошти, крім встановлених згідно із зако-

ном плати за надання відповідних адміністративних послуг, не стягуються».

У зв'язку з цим абзаци восьмий - дванадцятий вважати відповідно абзацами тринадцятим - сімнадцятим;

частину дев'яту після слів «кадастровим реєстратором» доповнити словами «адміністратором центру надання адміністративних послуг, уповноваженою посадовою особою виконавчого органу місцевого самоврядування, нотаріусом»;

7) частину четверту статті 41 виключити.

8. У Законі України «Про адміністративні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 32, ст. 409; 2014 р., № 14, ст. 255; 2015 р., № 21, ст. 133):

1) у статті 3:

у частині третій слова «Вимоги цього Закону поширюються на надання суб'єктом надання адміністративних послуг витягів та виписок з реєстрів, свідоцтв» замінити словами «До адміністративних послуг також прирівнюється надання органом виконавчої влади, іншим державним органом, органом влади Автономної Республіки Крим, органом місцевого самоврядування, їх посадовими особами витягів та виписок з реєстрів»;

у частині четвертій слова «Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України» замінити словами «Якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку»;

2) у статті 5:

пункт 1 частини першої викласти в такій редакції:

«1) найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Адміністративні послуги визначаються виключно законом»;

3) у статті 6:

у частині першій слова «цілодобової Урядової» виключити;

у пункті 3 частини другої слова «у тому числі в суботу - не менше шести годин» виключити;

4) статтю 8 після частини першої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«2. Інформаційна картка адміністративної послуги, що надається територіальним органом центрального органу виконавчої влади, іншого державного органу, їх посадовими особами, які уповноважені відповідно до закону надавати адміністративну послугу, затверджується на підставі типової інформаційної картки, затвердженої відповідним центральним органом виконавчої влади, іншим державним органом.

3. У разі делегування центральним органом виконавчої влади, іншим державним органом відповідно до закону повноважень з надання адміністративних послуг органам місцевого самоврядування інформаційна картка адміністративної послуги, що надається органом, якому делеговані такі повноваження, затверджується на підставі типової інформаційної картки, затвердженої центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики щодо делегованого повноваження».

У зв'язку з цим частини другу - четверту вважати відповідно частинами четвертою - шостою;

5) у статті 9:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Адміністративні послуги надаються суб'єктами надання адміністративних послуг безпосередньо або через центри надання адміністративних послуг.

Адміністративні послуги в електронній формі надаються через Єдиний державний портал адміністративних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування. Порядок та вимоги інтеграції інформаційних систем державних органів та органів місцевого самоврядування з Єдиним державним порталом адміністративних послуг затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері надання адміністративних послуг, спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері розвитку електронного урядування»;

у частині другій слова «чи місця перебування» виключити;

у частині четвертій:

в абзаці першому слова «чи усній формі» замінити словами «усній чи електронній формі»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«Письмова заява може бути подана суб'єкту надання адміністративної послуги особисто суб'єктом звернення або його представником (законним представником), надіслана поштою, а в разі надання адміністративних послуг в електронній формі - через Єдиний державний портал адміністративних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування»;

частину восьму викласти в такій редакції:

«8. Суб'єкт надання адміністративної послуги отримує відповідні документи або інформацію без участі суб'єкта звернення на підставі поданих відомостей у заяві, у тому числі шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних інших суб'єктів надання адміністративних послуг, підприємств, установ або організацій, що належать до сфери їх управління, або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів»;

частину дев'яту доповнити пунктами 4 і 5 такого змісту:

«4) забезпечити безоплатний віддалений доступ до власних інформаційних систем та електронних баз даних (реєстрів), що містять інформацію, необхідну для надання адміністративних послуг, адміністраторам центрів надання адміністративних послуг та суб'єктам надання таких адміністративних послуг, у тому числі через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів;

5) вживати заходів щодо запровадження надання адміністративних послуг в електронній формі»;

6) у статті 11:

у частині сьомій слова «не передбачені законом про перелік адміністративних послуг та плату (адміністративний збір) за їх надання» виключити;

частину восьму після слів «адміністративних послуг» доповнити словами «і є їх складовою»;

7) у статті 12:

частини першу - третю викласти в такій редакції:

«1. Центр надання адміністративних послуг - це постійно діючий робочий орган або структурний підрозділ місцевої державної адміністрації або органу місцевого самоврядування, що зазначений у частині другій цієї статті, в якому надаються адміністративні послуги через адміністратора шляхом його взаємодії з суб'єктами надання адміністративних послуг.

2. Центри надання адміністративних послуг утворюються при:

1) Київській міській державній адміністрації;

2) Севастопольській міській державній адміністрації;

3) районній державній адміністрації;

4) районній у місті Києві державній адміністрації;

5) районній у місті Севастополі державній адміністрації;

6) виконавчому органі міської ради міста обласного, республіканського Автономної Республіки Крим значення.

Центри надання адміністративних послуг можуть утворюватися при виконавчому органі міської міста районного значення, селищної, сільської ради у разі прийняття відповідною радою такого рішення.

3. У містах і селищах, які є адміністративними центрами Автономної Республіки Крим, областей чи районів, а також у містах Києві та Севастополі центри надання адміністративних послуг можуть забезпечувати надання адміністративних послуг обласних, районних і відповідних міських державних адміністрацій на основі їх узгоджених рішень.

У разі утворення центрів надання адміністративних послуг районними державними адміністраціями такі центри можуть забезпечувати надання адміністративних послуг обласних державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування на основі їх узгоджених рішень»;

частину четверту доповнити словами «та віддалені місця для роботи адміністраторів такого центру»;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. За рішенням органу, що утворив центр надання адміністративних послуг, у такому центрі також може здійснюватися:

1) прийняття звітів, декларацій, скарг;

2) надання консультацій;

3) прийняття та видача документів, не пов'язаних з наданням адміністративних послуг;

4) укладення договорів і угод представниками суб'єктів господарювання, які займають монопольне становище на відповідному ринку послуг, які мають соціальне значення для населення (водо-, тепло-, газо-, електропостачання тощо)»;

частину десяту доповнити абзацом другим такого змісту:

«Рішення про утворення центру, про затвердження положення про центр надання адміністративних послуг, а також переліку адміністративних послуг, що надаються через центр надання адміністративних послуг, які прийняті на підставі примірного положення про центр надання адміністративних послуг та з урахуванням положень частини сьомої цієї статті, не є регуляторними актами у сфері господарської діяльності та не підлягають державній реєстрації»;

частину одинадцяту викласти в такій редакції:

«11. Час прийому суб'єктів звернень є загальним (єдиним) для всіх адміністративних послуг, що надаються через центр надання адміністративних послуг, і становить:

1) у центрах надання адміністративних послуг, утворених при виконавчих органах міських рад міст, що є адміністративними центрами областей, Автономної Республіки Крим, а також при Київській, Севастопольській міських та районних у містах Києві та Севастополі державних адміністраціях, - не менше шести днів на тиждень та семи годин на день;

2) в інших центрах надання адміністративних послуг - не менше п'яти днів на тиждень та семи годин на день;

3) у територіальних підрозділах центру надання адміністративних послуг та у віддалених робочих місцях адміністраторів центру час прийому суб'єктів звернень визначається органом, що утворив центр надання адміністративних послуг.

При цьому прийом суб'єктів звернень у центрі надання адміністративних послуг здійснюється без перерви на обід та не менше одного дня на тиждень до двадцятої години.

За рішенням органу, що прийняв рішення про утворення центру надання адміністративних послуг, час прийому суб'єктів звернень може бути збільшено»;

8) частину четверту статті 13 доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8) розгляд справ про адміністративні правопорушення та накладення стягнень»;

9) у статті 15:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Забороняється відносити до супутніх послуг надання консультацій та інформації, пов'язаних з наданням адміністративних послуг, продаж бланків заяв та інших документів, необхідних для звернення щодо надання адміністративних послуг, а також надання допомоги в їх заповненні, формуванні пакета документів»;

частини другу і третю виключити;

10) статтю 18 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Суб'єкти надання адміністративних послуг та центри надання адміністративних послуг звільняються від плати за підключення (у тому числі обслуговування та використання) до реєстрів, інших інформаційних баз, що використовуються для надання адміністративних послуг».

У зв'язку з цим частини третю - сьому вважати відповідно частинами четвертою - восьмою;

11) у статті 20:

пункт 2 виключити;

абзац другий - четвертий підпункту «д» підпункту 2 пункту 6 виключити;

у пункті 7 слова «з дня набрання чинності законом про перелік адміністративних послуг та плату (адміністративний збір) за їх надання, але» виключити.

9. Абзац третій частини шостої статті 7 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 51, ст. 716; 2014 р., № 36, ст. 1190) доповнити словами «а також адміністраторів центрів надання адміністративних послуг».

10. У Декреті Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113 із наступними змінами):

1) пункт 7 статті 2 виключити;

2) підпункт «м» пункту 6 статті 3 виключити.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім:

пункту 2, підпункту 1 пункту 4, пункту 7 (крім абзацу другого підпункту 4 цього пункту) розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 березня 2016 року;

пункту 1, підпункту 2 пункту 4, пунктів 5, 6, 10 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 4 квітня 2016 року.

2. Для створення реєстрів територіальних громад за запитами органів реєстрації органи ведення Державного реєстру виборців одноразово передають на електронному носії протягом 10 днів з дня надходження такого запиту відомості Державного реєстру виборців про громадян України - жителів відповідних сіл, селищ, міст, виборчі адреси яких включають дані, зазначені у пунктах 1-9, 11 частини сьомої статті 8 Закону України «Про Державний реєстр виборців».

3. До 4 квітня 2016 року житлово-експлуатаційні організації, інші підприємства, установи та організації, що забезпечували або забезпечують ведення картотек з питань реєстрації фізичних осіб, передають їх відповідним виконавчим органам сільських, селищних, міських рад.

До 4 квітня 2016 року центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, передає відповідним виконавчим органам сільських, селищних, міських рад картотеки з питань реєстрації фізичних осіб, наявні в його територіальних органах.

Передача картотек з питань реєстрації фізичних осіб здійснюється одночасно з передачею у комунальну власність обладнання для зберігання та обробки зазначених картотек, якщо воно перебуває у державній власності.

4. Орган реєстрації місця проживання визначає можливість здійснення ним реєстрації/зняття з реєстрації місця проживання за допомогою засобів Єдиного державного демографічного реєстру з урахуванням організаційного та технічного забезпечення його реалізації.

У разі прийняття органом реєстрації рішення про здійснення ним реєстрації/зняття з реєстрації місця проживання згідно з цим пунктом такий орган реєстрації здійснює реєстрацію/зняття з реєстрації місця проживання шляхом внесення інформації до реєстру територіальної громади, до документів, до яких вносяться відомості про місце проживання особи, із зазначенням адреси житла, та до Єдиного державного демографічного реєстру.

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

1) підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України проект закону щодо можливості співфінансування з місцевих бюджетів видатків на забезпечення діяльності центрів надання адміністративних послуг, утворених Київською, Севастопольською міськими, районними, районними у містах Києві та Севастополі державними адміністраціями;

2) підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України проект закону щодо перегляду розміру плати за надання адміністративних послуг (адміністративного збору) з урахуванням її соціального та економічного значення;

3) забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;

4) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

5) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 10 грудня 2015 року.
№ 888-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо недопущення затягування строків проведення державного санітарно–епідеміологічного, ветеринарно–санітарного, фітосанітарного, екологічного та радіологічного контролю гуманітарної допомоги

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Закону України «Про гуманітарну допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 451; 2014 р., № 4, ст. 61; 2015 р., № 39, ст. 377) такі зміни:

1. Статтю 5 доповнити частинами шостою і сьомою такого змісту:

«Спеціально уповноважені державні органи з питань гуманітарної допомоги зобов'язані:

у день прийняття рішення про визнання товарів (предметів) гуманітарною допомогою розмістити його на своєму офіційному веб-сайті, що є підставою для його використання органами, які здійснюють державний санітарно-епідеміологічний, ветеринарно-санітарний, фітосанітарний, екологічний та радіологічний контроль товарів (предметів) гуманітарної допомоги;

в одноденний строк після прийняття рішення про визнання товарів (предметів) гуманітарною допомогою направити таке рішення в електронній формі до органів доходів і зборів та інших державних органів у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

За нерозміщення та/або несвоєчасне розміщення рішення про визнання товарів (предметів) гуманітарною допомогою на офіційному веб-сайті, а також за ненаправлення та/або несвоєчасне направлення рішення про визнання товарів (предметів) гуманітарною допомогою до органів доходів і зборів та інших державних органів посадові особи спеціально уповноважених державних органів з питань гуманітарної допомоги несуть відповідальність відповідно до закону».

2. Частину шосту статті 9 викласти в такій редакції:

«Органи, які безпосередньо здійснюють державний санітарно-епідеміологічний, ветеринарно-санітарний, фітосанітарний, екологічний та радіологічний контроль товарів (предметів) гуманітарної допомоги, забезпечують оперативне безкоштовне та якісне проведення відповідного контролю. Кожен такий орган в одноденний строк після звернення до нього отримувача гуманітарної допомоги з товаросупровідними документами щодо проведення відповідного виду контролю для митного оформлення товарів (предметів) гуманітарної допомоги зобов'язаний, за потреби, здійснити відбір зразків товарів (предметів) та не пізніше восьми днів безкоштовно оформити всі документи, передбачені законодавством під час здійснення та за результатами здійснення зазначених видів контролю товарів (предметів) гуманітарної допомоги. Керівник органу, який безпосередньо здійснює відповідний державний контроль, може прийняти мотивоване рішення (із зазначенням конкретних підстав) про подовження зазначеного строку, але не більш як на 30 днів. Органи доходів і зборів зобов'язані забезпечити оперативне безкоштовне проведення митного оформлення гуманітарних вантажів, а також їх цілісність під час перетину митного кордону України. За порушення вимог, передбачених цією частиною щодо митного оформлення та проведення відповідних видів державного контролю, у тому числі строків їх проведення, посадові особи відповідних органів несуть відповідальність згідно із законом».

3. Частину другу статті 12 доповнити абзацами четвертим - шостим такого змісту:

«нерозміщення та/або несвоєчасне розміщення спеціально уповноваженими державними органами з питань гуманітарної допомоги рішення про визнання товарів (предметів) гуманітарною допомогою на своєму офіційному веб-сайті;

ненаправлення та/або несвоєчасне направлення спеціально уповноваженими державними органами з питань гуманітарної допомоги рішення про визнання товарів (предметів) гуманітарною допомогою до органів доходів і зборів та інших державних органів;

порушення органами, які безпосередньо здійснюють державний санітарно-епідеміологічний, ветеринарно-санітарний, фітосанітарний, екологічний та радіологічний контроль товарів (предметів) гуманітарної допомоги, строків проведення відповідних видів контролю товарів (предметів) гуманітарної допомоги».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через місяць з дня його опублікування, крім абзацу четвертого пункту 1 розділу I, який набирає чинності з 1 січня 2016 року.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
8 грудня 2015 року.
№ 865-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про державну підтримку та особливості функціонування дитячих центрів «Артек» і «Молода гвардія» щодо зміни призначення земельної ділянки

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Абзац перший частини другої статті 2 Закону України «Про державну підтримку та особливості функціонування дитячих центрів «Артек» і «Молода гвардія» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 26, ст. 319, № 39, ст. 549) викласти в такій редакції:

«2. Території, на яких розташовані дитячі центри «Артек» і «Молода гвардія», належать відповідно до природно-заповідного фонду загальнодержавного значення та рекреаційних земель з правом забудови виключно для задоволення потреб зазначених дитячих центрів відповідно до генерального плану їх розвитку, що затверджується Кабінетом Міністрів України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 8 грудня 2015 року.
№ 871-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Земельного кодексу України щодо удосконалення механізму передачі земельних ділянок, відчужених для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Статтю 122 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27) доповнити частиною десятою такого змісту:

«10. Земельні ділянки, що вилучаються, викуповуються або примусово відчужуються для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, надаються у користування для таких потреб органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, які прийняли рішення про їх вилучення, викуп або примусове відчуження для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
8 грудня 2015 року.
№ 862-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про комітети Верховної Ради України» щодо доступу засобів масової інформації до засідань комітетів Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про комітети Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 17, ст. 146) такі зміни:

1) частину першу статті 9 викласти в такій редакції:

«1. Комітети інформують громадськість про свою діяльність, зокрема, шляхом оприлюднення плану роботи, розкладу засідань комітетів, прийнятих комітетами актів, протоколів та стенограм засідань комітетів та слухань у комітетах. Засідання та інші заходи комітетів, які проводяться відкрито, мають право відвідувати журналісти, працівники засобів масової інформації, представники громадських організацій. Для журналістів, працівників засобів масової інформації, акредитованих при Верховній Раді України, додаткова акредитація для відвідування засідань комітетів не проводиться»;

2) частину другу статті 44 викласти в такій редакції:

«2. Засідання комітетів проводяться відкрито і гласно, крім випадків, коли за рішенням комітету проводиться закрите засідання. На відкритих засіданнях комітетів присутні на засіданнях особи мають право здійснювати звукозапис, кіно-, фото- і відеозйомку, трансляцію засідань по радіо і телебаченню, онлайн-трансляцію в мережі Інтернет та/або інших мережах передачі даних у спосіб, що не заважає проведенню засідань комітетів.

Про здійснення звукозапису, кіно-, фото- і відеозйомки, трансляції засідання по радіо і телебаченню, онлайн-трансляції в мережі Інтернет чи інших мережах передачі даних присутні на засіданні особи повідомляють перед початком проведення засідання головуючого, який оголошує про це перед розглядом питань порядку денного засідання.

У разі порушення особами, присутніми на засіданні, порядку проведення засідання чи перешкоджання проведенню засідання комітету за рішенням комітету такі особи можуть бути видалені з приміщення, де проводиться засідання комітету».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 9 грудня 2015 року. № 873-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про заходи щодо стимулювання зовнішньоекономічної діяльності

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про заходи щодо стабілізації платіжного балансу України відповідно до статті XII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 4, ст. 20, № 25, ст. 197).

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2016 року.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 24 грудня 2015 року. № 912-VIII.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91 poliprint@ukr.net

Зам. 5877

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com